

АНТИДОПІНГОВІ ПРАВИЛА ОЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ УКРАЇНИ

Частина I ПРЕАМБУЛА

Частина I Антидопінгових правил Олімпійського руху України прийнята на виконання статті 20.4. Всесвітнього антидопінгового кодексу 2021 та Декларації щодо впровадження Національним олімпійським комітетом України Всесвітнього антидопінгового кодексу в редакції 2021 року, надіслана для затвердження Асоціацією Національних Олімпійських Комітетів.

Громадська організація «Національний олімпійський комітет України» (далі – НОК України), його відділення та підрозділи, кожен з його членів, спортивні федерації з олімпійських видів спорту (далі – СФ), учасники заходів, які проводяться під патронатом МОК, ЄОК та АНОК та інші визнані організації (далі всі сторони разом - Олімпійські сторони) заявляють про свою прихильність до вимог законодавства України, норм Олімпійської Хартії, Всесвітнього антидопінгового кодексу (далі – Кодекс), Антидопінгових правил Олімпійського руху України (далі – Правила), Медичного кодексу Олімпійського руху, Етичного кодексу МОК, Статуту Національного олімпійського комітету України, Етичного кодексу олімпійського руху України, зокрема до їх принципів, та підтверджують свою відданість олімпійським ідеалам, що були започатковані П'єром де Кубертеном.

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Олімпійські сторони зобов'язуються виконувати та забезпечувати відповідність Кодексу у наступних середовищах:

- НОК України, його члени та посадові особи у будь-який час і за будь-яких обставин;
- всі учасники заходів, які проводяться під патронатом МОК, ЄОК та АНОК;
- СФ і визнані організації та їх посадові особи у всіх своїх відносинах;
- Олімпійські сторони у своїй діяльності в цілому.

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ

Олімпійські сторони зобов'язуються:

- визнавати і виконувати Кодекс;
- дотримуватися Правил;
- дотримуватись Національних антидопінгових правил НАДЦ;
- поважати автономію НАДЦ та не втручатися в його оперативні рішення та діяльність;
- уникати будь яких контактів з особами, які відбувають тимчасове відсторонення або період дискваліфікації за порушення антидопінгових правил;
- вимагати, як умову членства, щоб політика, правила та програми Олімпійських сторін відповідали Кодексу та Міжнародним стандартам, і вживати відповідних заходів для забезпечення такого дотримання;
- повідомляти НАДЦ та відповідній міжнародній федерації будь-яку інформацію, що передбачає або стосується порушення антидопінгових правил, та співпрацювати з розслідуваннями, проведеними будь-якою антидопінговою організацією, що має повноваження щодо проведення розслідування;
- вимагати від усіх спортсменів, які готуються до участі у змаганнях чи заходах і всього персоналу підтримки спортсменів, пов'язаного з такими спортсменами, погоджуватися і дотримуватися антидопінгових правил та повноважень з управління результатами Антидопінгової організації згідно з Кодексом, як умова такої участі або залучення;

- якщо це доречно, підтримувати, у співпраці зі своїм урядом, активну та конструктивну роль у відповідній регіональній антидопінговій організації, де країна є членом регіональної антидопінгової організації;
- відповідно до чинного законодавства, як умова такої посади чи участі, вимагати від усіх членів правління, директорів, посадових осіб та тих працівників (а також призначених делегованих третіх осіб), які беруть участь у будь-якому аспекті допінг-контролю, погодитись бути зобов'язаними антидопінговими правилами як особи, що дотримуються Кодексу, за прямі та навмисні проступки, або бути зобов'язаними схожими правилами та положеннями, встановленими стороною-підписантом;
- відповідно до чинного законодавства, свідомо не працевлаштовувати особу на будь-якій посаді, що стосується допінг-контролю (крім затверджених антидопінгових навчальних або реабілітаційних програм), яка була тимчасово відсторонена або відбувала термін дискваліфікації згідно з Кодексом, або, якщо особа не підпадала під дію Кодексу, яка безпосередньо та навмисно займалася діяльністю протягом попередніх шести років, що могла б стати порушенням антидопінгових правил, якби правила, що відповідають Кодексу, застосовувались до такої особи;
- не допускати, щоб будь-яка особа, яка відбуває тимчасове відсторонення або період дискваліфікації, була членом або відбиралася в будь-яку команду чи обіймала будь-яку посаду в організаціях чи органах Олімпійських сторін;
- утримувати частину або все фінансування, протягом будь-якого періоду дискваліфікації, будь-якому спортсмену чи особі, яка підтримує спортсмена, які порушили антидопінгові правила;
- утримувати частину або все фінансування свого члена або визнаних національних федерацій, які не відповідають Кодексу та / або Міжнародним стандартам;
- планувати, впроваджувати, оцінювати та просувати антидопінгову освіту відповідно до вимог Міжнародного стандарту освіти, у тому числі проводити антидопінгову освіту в координації з НАДЦ;
- енергійно переслідувати всі можливі порушення антидопінгових правил у межах своїх повноважень, включаючи розслідування того, чи міг персонал підтримки атлета або інші особи бути причетними до кожного випадку допінгу;
- співпрацювати з відповідними національними організаціями та агенціями та іншими антидопінговими організаціями;
- заборонити, щоб персонал підтримки атлетів, який використовує заборонені речовини або заборонені методи без поважних обґрунтувань, надавав підтримку спортсменам;
- поважати операційну незалежність лабораторій, як це передбачено Міжнародним стандартом для лабораторій;
- виконувати рішення сторін-підписантів антидопінгових організацій та, де це стосується, органів, які не є стороною-підписантом, відповідно до статті 15 Кодексу;
- прийняти політику або правило, яке виконує статтю 2.11 Кодексу; та
- вжити відповідних заходів для запобігання невідповідності Кодексу та Міжнародним стандартам (а) Сторонами, що підписалися, згідно зі статтею 24.1 Кодексу та Міжнародним стандартом дотримання Кодексу підписантами та (б) будь-яким іншим спортивним органом, над яким вона має повноваження відповідно до статті 12 Кодексу.

ЧАСТИНА II

Частина II Антидопінгових правил Олімпійського руху України прийнята на виконання статті 23. Всесвітнього антидопінгового кодексу 2021 щодо забезпечення виконання положень Кодексу за допомогою політики, що провадиться НОК України відповідно до своїх повноважень і сфери відповідальності.

Наступні статті імплементовані НОК України до цих Правил в інформаційних цілях з метою обов'язкового виконання, без значних змін, за нумерацією наведеною в Кодексі, за винятком не-

значних змін в мові стосовно назви організації, виду спорту, номерів розділів і т.п. Переклад Кодексу 2021 наданий НАДЦ. В будь якому разі при здійсненні заходів пов'язаних з порушеннями антидопінгових правил та інших дій, які регламентуються Кодексом уповноваженими організаціями використовується повний текст Кодексу в чинній редакції.

ЗМІСТ

Стаття 1. Визначення допінгу

Стаття 2. Порушення антидопінгових правил

Стаття 3. Докази допінгу

Стаття 4.2.2. Особливі речовини або особливі методи

Стаття 4.2.3 Речовини зловживання

Стаття 4.3.3. Зміст забороненого списку за визначенням ВАДА

Стаття 7.7. Завершення спортивної кар'єри

Стаття 9. Автоматичне анулювання індивідуальних результатів

Стаття 10. Санкції, що застосовуються до фізичних осіб

Стаття 11. Наслідки для команд

Стаття 13. Апеляції, за винятком 13.2.2, 13.6 і 13.7

Стаття 15.1. Рішення з автоматичною обов'язковою дією

Стаття 17. Строк давності

Стаття 26. Тлумачення Кодексу

Додаток 1. Визначення

СТАТТЯ 1. ВИЗНАЧЕННЯ ДОПІНГУ

Допінгом є випадок порушення одного або більше з антидопінгових правил, наведених у статтях 2.1 – 2.11 Кодексу.

СТАТТЯ 2. ПОРУШЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ПРАВИЛА

Метою статті 2 є визначення обставин і поведінки, які становлять порушення антидопінгового правила. Слухання у справах про порушення антидопінгового правила проводитимуться на підставі припущення, що одне або більше з цих спеціальних правил було порушено.

Спортсмени або інші Особи несуть відповідальність за знання того, що становить порушення антидопінгового правила, а також за знання речовин і методів, включених до Забороненого Списку.

Наступне становить порушення антидопінгового правила:

2.1. Наявність Забороненої Речовини або її Метаболітів, або Маркерів у пробі, взятій у Спортсмена

2.1.1. Персональним обов'язком Спортсменів є забезпечення того, щоб жодна із Заборонених Речовин не потрапила до їх організму. Спортсмени несуть відповідальність за будь-яку Заборонену Речовину, її Метаболіти чи Маркери, виявлені в будь-якій Пробі, відібраній у них. Таким чином, не обов'язково, щоб умисел, вина, необережність чи свідоме вживання Забороненої речовини були продемонстровані зі сторони Спортсмена, щоб встановити порушення антидопінгових правил відповідно до ст. 2.1.

Коментар до статті 2.1.1: Згідно із цією статтею, порушення антидопінгового правила має місце безвідносно Вини Спортсмена. В різних рішеннях САС це правило має назву «об'єктивна відповідальність». Вина Спортсмена береться до уваги під час визначення Наслідків порушення цього антидопінгового правила відповідно до ст. 10. САС неухильно дотримується цього принципу.

2.1.2. Достатнім доказом порушення антидопінгового правила відповідно до ст. 2.1 є одне з наступного: наявність Забороненої Речовини, її Метаболітів чи Маркерів у Пробі А Спортсмена, якщо Спортсмен відмовляється від аналізу Пробі Б і ця Проба не аналізується; або коли Проба Б Спортсмена аналізується і результат аналізу Пробі Б підтверджує наявність Забороненої Речовини, її Метаболітів чи Маркерів в Пробі А Спортсмена; або коли Пробу А чи Б Спортсмена розділено на дві частини й аналіз підтверджувальної частини розділеної Пробі підтверджує наявність у ній Забороненої Речовини, її Метаболітів чи Маркерів, знайдених у першій частині розді-

леної Проби, або Спортсмен відмовляється від аналізу підтверджувальної частини розділеної Проби.

Коментар до статті 2.1.2: Антидопінгова Організація, що відповідає за Обробку Результатів, на свій розсуд може ініціювати аналіз Проби Б Спортсмена, навіть якщо Спортсмен цього не вимагає.

2.1.3. За винятком тих речовин, по відношенню до яких у Забороненому списку або в Технічному Документі спеціально встановлено кількісний поріг, наявність будь-якої заявленої кількості Забороненої Речовини або її Метаболітів, або Маркерів у Пробі Спортсмена вважатиметься порушенням антидопінгового правила.

2.1.4. Як виняток із загального правила ст. 2.1, Заборонений Список, Міжнародні Стандарти або Технічні Документи можуть встановлювати спеціальний критерій для надання інформації або визначення певних Заборонених Речовин, які можуть вироблятися ендогенним шляхом.

2.2. Використання або Спроба Використання Спортсменом Забороненої Речовини або Забороненого Методу

Коментар до статті 2.2: Використання або Спроба Використання Забороненої Речовини чи застосування Забороненого Методу може бути встановлено будь-яким способом, який заслуговує на довіру. Якщо в коментарі до ст. 3.2 вказано, що доведення факту порушення антидопінгового правила відповідно до ст. 2.1 вимагає доказів, Використання чи Спроба Використання Заборонених Речовин може бути доведена такими, вартими довіри, способами як: зізнання Спортсмена, показання свідків, документальні докази, висновки, зроблені на основі довготривалого спостереження, включаючи інформацію, зібрану для Біологічного Паспорта Спортсмена, та інші аналітичні дані, які не повністю задовольняють всім вимогам доведення наявності Забороненої Речовини відповідно до ст. 2.1. Наприклад, використання може бути встановлене на підставі достовірних аналітичних даних про аналіз Проби А (без підтвердження шляхом аналізу Проби Б), або лише шляхом аналізу Проби Б, якщо Антидопінгова Організація надасть задовільне пояснення відсутності підтвердження в іншій Пробі.

2.2.1. Персональним обов'язком Спортсменів є забезпечення того, щоб жодна Заборонена Речовина не потрапила до їх організму та щоб не був застосований жоден Заборонений Метод. Тобто, необов'язково, щоб Умисел, Вина, Необережність чи свідоме Використання Спортсменом були доведені, щоби встановити порушення антидопінгового правила для Використання Забороненої Речовини чи Застосування Забороненого Методу.

2.2.2. Той факт, що Спортсмену вдалося чи не вдалося Застосувати Заборонену Речовину чи Заборонений Метод, не має значення. Для встановлення порушення антидопінгового правила достатнім є саме Використання або Спроба Використання Забороненої Речовини чи Забороненого Методу.

Коментар до статті 2.2.2: Доведення Спроби Вживання Забороненої Речовини або Забороненого Методу вимагає доказування Умислу зі сторони Спортсмена. Той факт, що Наявність Умислу може бути необхідною для доведення порушення саме цього антидопінгового правила, не порушує принцип Об'єктивної Відповідальності, встановлений для порушень ст. 2.1 та 2.2 стосовно Вживання Забороненої Речовини або Забороненого Методу. Використання Спортсменом Забороненої Речовини не вважатиметься порушенням антидопінгового правила лише в тому випадку, коли ця речовина не заборонена для вживання в період поза змаганнями і Спортсмен вживав її протягом такого періоду. Проте, наявність Забороненої Речовини або її Метаболітів чи Маркерів у Пробі Спортсмена, відібраній під час змагань, буде вважатися порушенням ст. 2.1 незалежно від того, коли Спортсмен вживав цю речовину.

2.3. Ухиляння, Відмова або Неявка для відбору Проби Спортсменом Ухиляння від відбору Проби, Відмова чи Неявка для відбору Проби без наявності вагомих причин після оповіщення належним чином уповноваженою особою.

Коментар до статті 2.3: Наприклад, якщо буде встановлено, що Спортсмен навмисне уникав офіцера допінг-контролю, щоби уникнути оповіщення чи Тестування, це вважатиметься порушенням антидопінгового правила. Порушення «Неявка для відбору проби» може ґрунтуватися на

будь-якій умисній чи необережній поведінці Спортсмена, тоді як «Ухиляння» чи «Відмова» від відбору проби має на увазі умисну поведінку з боку Спортсмена.

2.4. **Порушення порядку надання інформації про місцезнаходження спортсмена.**

Будь-яка комбінація з трьох пропущених тестувань та/або ненадання інформації про місцезнаходження, як це визначено Міжнародним стандартом з обробки результатів, протягом 12-місячного періоду, вчинене Спортсменом, якого включено до Реєстраційного пулу тестувань.

2.5. **Втручання або Спроба Втручання в будь-яку стадію допінг-контролю Спортсменом або іншою Особою**

2.6. **Володіння Забороненою Речовиною або Забороненим Методом Спортсменом чи Допоміжним Персоналом Спортсмена**

2.6.1. Володіння Спортсменом у Змагальний період будь-якою Забороненою Речовиною або будь-яким Забороненим Методом, або Володіння Спортсменом у Позазмагальний період будь-якою Забороненою Речовиною або Забороненим Методом, забороненим у Позазмагальний період, якщо Спортсмен не довів, що Володіння сумісне з Дозволом на Терапевтичне Використання (ДТВ), виданим відповідно до статті 4.4 (Терапевтичне використання), або з іншим прийнятним поясненням.

Коментар до статті 2.6.1: Прийнятним поясненням не може вважатися, наприклад, купівля або Володіння Забороненою Речовиною з метою передання її другу чи родичу, окрім обґрунтованих обставин медичного характеру, коли така особа мала рецепт лікаря, наприклад, купівля інсуліну для дитини-діабетика.

2.6.2. Володіння Допоміжним Персоналом Спортсмена у Змагальний період будь-якою Забороненою Речовиною або будь-яким Забороненим Методом, або Володіння Допоміжним Персоналом Спортсмена у Позазмагальний період будь-якою Забороненою Речовиною або Забороненим Методом, забороненим у Позазмагальний період, пов'язане зі Спортсменом, змаганням або тренуваннями, якщо Допоміжний Персонал Спортсмена не доведе, що володіння сумісне з ДТВ, виданим Спортсмену відповідно до статті 4.4 Кодексу або з іншим прийнятним поясненням.

Коментар до статей 2.6.1 і 2.6.2: Прийнятним поясненням може бути, наприклад, той факт, що Спортсмен або лікар команди має Заборонені Речовини або Заборонені Методи для лікування гострих і невідкладних станів (наприклад, автоін'єктор з адреналіном) або Спортсмен має Заборонену Речовину або Заборонений Метод з терапевтичних причин незадовго до подання заявки на отримання рішення щодо Дозволу на Терапевтичне Використання.

2.7. **Розповсюдження або Спроба Розповсюдження будь-якої Забороненої Речовини або Забороненого Методу Спортсменом або іншою Особою**

2.8. **Призначення або Спроба Призначення Спортсменом або іншою Особою будь-якому Спортсмену під час Змагального періоду будь-якої Забороненої Речовини або Забороненого Методу, або Призначення чи Спроба Призначення будь-якому Спортсмену в Позазмагальний період будь-якої Забороненої Речовини або Забороненого Методу, що заборонені у Позазмагальний період.**

2.9. **Співучасть або Спроба Співучасті Спортсменом або іншою Особою Допомога, заохочення, сприяння, підбурювання, вступ у змову, покривання або будь-який інший вид умисної співучасті або спроба співучасті, що включає порушення, або спробу порушення антидопінгового правила, або порушення статті 10.12.1 іншою Особою.**

2.10. **Заборонена Співпраця спортсмена або іншої Особи Співпраця Спортсмена або іншої Особи, яка перебуває під юрисдикцією Антидопінгової Організації у сфері здійснення професійної або іншої, пов'язаної зі спортом, діяльності, з будь-яким Допоміжним Персоналом Спортсмена, який:**

2.10.1.1. перебуваючи під юрисдикцією Антидопінгової Організації, відбуває період відсторонення; або

2.10.1.2. якщо не перебуває під юрисдикцією Антидопінгової Організації, і якщо під час Обробки Результатів, відповідно до Кодексу, Відсторонення не було застосоване, а в ході кримінального, дисциплінарного або професійного розслідування визнаний винним у співучасті в діях, які визнавалися б порушенням антидопінгового правила, якби відповідні Кодексу правила були застосовані до такої Особи. Статус відсторонення такої особи повинен тривати, залежно від того, що більше – шість років з дати винесення рішення у кримінальному, професійному, або дисциплінарному провадженні, або протягом строку дії санкції, накладеної в результаті рішення по кримінальній, дисциплінарній справі;

2.10.1.3. діє як підставна особа чи посередник для особи, визначеної в статті 2.10.1.1 або 2.10.1.2

2.10.2. Для застосування порушення статті 2.10 Антидопінгова організація повинна встановити, що Спортсмен чи інша Особа знала про статус відсторонення Допоміжного Персоналу Спортсмена. Тягар доведення факту, що будь-яка співпраця з Допоміжним Персоналом Спортсмена, визначена в статті 2.10.1.1 або 2.10.1.2, не стосується професійної чи будь-якої пов'язаної зі спортом діяльності, покладається на Спортсмена або іншу Особу, і якщо такої співпраці обґрунтовано не можна було уникнути. Антидопінгові Організації, які володіють інформацією про Допоміжний Персонал Спортсмена, який підпадає під дію статей 2.10.1.1, 2.10.1.2, або 2.10.1.3, повинні повідомити про них ВАДА.

Коментар до статті 2.10: Спортсмени або інші Особи не повинні співпрацювати з тренерами, інструкторами, лікарями й іншим Допоміжним Персоналом Спортсмена, які відбувають період відсторонення за порушення антидопінгового правила або які були визнані винними у кримінальному злочині або у ході дисциплінарного розслідування, пов'язаних з допінгом. Також забороняється співпраця з будь-яким іншим Спортсменом, який виконує функції тренера, або особою Допоміжного Персоналу Спортсмена під час його періоду Відсторонення. Прикладом неправомірної співпраці може бути одержання порад щодо тренувань, стратегії, техніки, харчування і медицини; одержання терапії, лікування чи рецептів; надання біологічних матеріалів для аналізу; або дозвіл Допоміжному Персоналу Спортсмена діяти у якості агента чи представника. Неправомірна співпраця не обов'язково повинна передбачати будь-яку форму компенсації. У той час як стаття 2.10 не вимагає від Антидопінгової Організації повідомляти Спортсмена або іншу Особу про статус відсторонення Допоміжного Персоналу Спортсмена, таке повідомлення, якщо направлене, буде важливим доказом для встановлення того, що Спортсмен або інша Особа знали про статус відсторонення Допоміжного Персоналу Спортсмена.

2.11. Дії, що вчиняються спортсменом або іншою особою для перешкоджання, або подача зустрічного обвинувачення з метою відмовляння від повідомлення уповноваженим організаціям У тих випадках, коли така поведінка не містить складу порушення, визначеного статтею 2.5:

2.11.1. Будь-яка дія, яка погрожує або має на меті залякати іншу Особу з наміром відмовити таку Особу від добровільного повідомлення інформації, що стосується можливого порушення антидопінгового правила або можливої невідповідності Кодексу у ВАДА, Антидопінгову Організацію, правоохоронний орган, керівний або професійний дисциплінарний орган, заслуховуючий орган або Особу, яка проводить розслідування для ВАДА або Антидопінгової Організації.

2.11.2. Подання зустрічного обвинувачення проти Особи, яка добровільно надала докази або інформацію, яка стосується можливого порушення антидопінгового правила або можливої невідповідності Кодексу у ВАДА, в Антидопінгову Організацію, правоохоронний орган, керівному або професійному дисциплінарному органу, заслуховуючому органу або Особі, яка проводить розслідування для ВАДА або Антидопінгової Організації.

Для цілей Статті 2.11, подання зустрічного обвинувачення, погрози та залякування включають будь-яку дію, вчинену проти Особи або через те, що така дія не має доброго наміру або вона є непропорційною відповіддю.

Коментар до статті 2.11.2: Ця стаття призначена для захисту Осіб, які роблять добросовісні повідомлення, а не захищає Осіб, які свідомо подають неправдиві повідомлення.

Для цілей статті 2.11.2: Подання зустрічного обвинувачення включатиме, наприклад, дії, які погрожують фізичному або психологічному здоров'ю або економічним інтересам Осіб, які роблять повідомлення, їх родинам або партнерам. Подання зустрічного обвинувачення не включатиме дії Антидопінгової Організації, направлені на повідомлення Особи, яка повідомляє про можливе по-

рушення нею самою антидопінгового правила. Для цілей статті 2.11, повідомлення вважатиметься протиправним у випадку, якщо Особа, яка робить таке повідомлення, завідомо знає, що воно не є правдивим.

СТАТТЯ 3. ДОКАЗУВАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ ДОПІНГУ

3.1. Тягар і стандарти доказування На Антидопінговій Організації лежить тягар доказування вчинення порушення антидопінгового правила. Критерієм доведеності повинно служити те, чи Антидопінгова Організація довела порушення антидопінгового правила до комфортного переконання органу, який розглядає справу, пам'ятаючи про серйозність пред'явленого обвинувачення. Цей стандарт доказування у всіх справах суворіший, ніж просто «баланс вірогідності», але м'якший за стандарт «поза розумного сумніву». Там, де Кодексом тягар доказування покладається на Спортсмена або іншу Особу, якій висунуто підозру у вчиненні порушення антидопінгового правила, для спростування презумпції або встановлення конкретних фактів чи доведення обставин, крім випадків, передбачених статтями 3.2.2 та 3.2.3, стандартом доказування буде баланс вірогідності.

Коментар до статті 3.1: Цей стандарт доказування, якого повинна дотримуватися Антидопінгова Організація, можна порівняти зі стандартом, який застосовується у більшості країн світу під час розгляду справ щодо порушення професійної дисципліни.

3.2. Методи встановлення фактів і презумпції Факти, які стосуються порушення антидопінгового правила, можуть бути встановлені будь-якими, вартими довіри, способами, включаючи визнання. Наступні правила доказування повинні використовуватися під час розгляду справ щодо допінгу:

Коментар до статті 3.2: Наприклад, Антидопінгова Організація може встановити порушення антидопінгового правила за статтею 2.2 на основі визнань самого Спортсмена, свідчень третіх Осіб, що заслуговують на довіру, достовірних документальних доказів, достовірних аналітичних даних результатів дослідження Проби А або Проби Б, як передбачено в примітках до статті 2.2, або на підставі висновків, зроблених, виходячи з профілю, складеного за наслідками досліджень серії Проб крові і сечі Спортсмена, таких як дані Біологічного Паспорта Спортсмена.

3.2.1. Презюмується, що аналітичні методи та межі прийняття рішень, затверджені ВАДА за результатами консультацій із членами відповідного наукового товариства чи незалежної експертизи, є науково достовірними. Будь-який Спортсмен чи інша Особа, які бажають оскаржити відповідність умовам такої презумпції або презумпцію наукової достовірності, повинні в якості умови, що передує будь-якому такому спростуванню, поінформувати ВАДА про намір будь-якого такого спростування і підстави для такого спростування. Орган початкового слухання, апеляційний орган або САС із власної ініціативи може також інформувати ВАДА про будь-яке таке спростування. Протягом 10 днів з моменту одержання ВАДА такого повідомлення або матеріалів справи САС щодо такого оскарження ВАДА має право вступити в провадження в якості сторони або надати *amicus curiae* або надати докази у такому провадженні будь-яким іншим способом. У справах, що розглядаються САС, на запит ВАДА, колегія САС повинна призначити відповідного наукового експерта для консультування колегії у питанні визначення обґрунтованості такого оскарження.

Коментар до статті 3.2.1: Для деяких Заборонених Речовин ВАДА може доручити акредитованим ВАДА лабораторіям не подавати Проби як Неприятливий Результат Аналізу, якщо орієнтовна концентрація Забороненої Речовини або її Метаболітів чи Маркерів нижче мінімального рівня звітування. Рішення ВАДА по визначенню такого Мінімального Рівня Звітування або щодо визначення того, які Заборонені Речовини повинні бути предметом Мінімального Рівня Звітування не підлягає оскарженню. Окрім того, приблизна концентрація кількості Забороненої Речовини у Пробі, про яку звітує лабораторія, може бути визначена лише приблизно. У жодному разі не може бути так, що точна концентрація Забороненої Речовини в Пробі може бути нижчою Мінімального Рівня Звітування і це буде використано в якості лінії захисту проти обвинувачення у порушенні, заснованому на наявності такої Забороненої Речовини в Пробі.

3.2.2. Презюмується, що лабораторії, акредитовані ВАДА, та інші визнані ВАДА лабораторії проводять і документують аналіз Проб та інші процедури відповідно до Міжнародного Стандар-

ту для Лабораторій. Спортсмен чи інша Особа може спростувати цю презумпцію, якщо доведе, що аналіз проводився з відхиленням від Міжнародного Стандарту для Лабораторій, що могло стати основною причиною Несприятливого Результату Аналізу. Якщо Спортсмен або інша Особа спростує попередню презумпцію і доведе, що відхилення від Міжнародного Стандарту для Лабораторій мало місце і саме це спричинило Несприятливий Результат Аналізу, у такому випадку Антидопінгова Організація несе тягар доведення, що таке відхилення не стало причиною Несприятливого Результату Аналізу.

Коментар до статті 3.2.2: На Спортсмена або іншу Особу покладається тягар доказування на рівні балансу вірогідності щодо наявності відхилення від Міжнародного Стандарту для Лабораторій, що могло б вірогідно спричинити Несприятливий Результат Аналізу. Якщо Спортсмену або іншій Особі це вдається, тягар доказування переходить до Антидопінгової Організації, яка повинна довести на рівні комфортного переконання органу, який розглядає справу, що таке відхилення не стало причиною Несприятливого Результату Аналізу.

3.2.3. Відхилення від будь-якого іншого Міжнародного Стандарту чи іншого антидопінгового правила або політики, визначених в Кодексі, або в правилах Антидопінгової Організації, не повинні бути підставою для визнання недійсними аналітичних результатів або інших доказів порушення антидопінгового правила та не повинні бути підґрунтям для захисту від обвинувачення у порушенні антидопінгового правила; проте, якщо Спортсмен чи інша Особа доведе, що відхилення від одного з положень конкретного Міжнародного Стандарту, перелічених нижче, могло б спричинити порушення антидопінгового правила, яке ґрунтується на Несприятливому Результаті Аналізу, або порушенні порядку надання інформації про місцезнаходження, тягар доведення того, що ці відхилення не спричинили Несприятливий Результат Аналізу чи порушення порядку надання інформації про місцезнаходження, перекладається на Антидопінгову Організацію:

I) відхилення від Міжнародного Стандарту Тестування та Розслідування, пов'язане з відбором або поведінням з Пробою, що ґрунтовно могло б спричинити порушення антидопінгового правила, засноване на Несприятливому Результаті Аналізу, – в такому випадку Антидопінгова Організація несе тягар доведення того, що таке відхилення не спричинило Несприятливого Результату Аналізу;

II) відхилення від Міжнародного Стандарту Обробки Результатів чи Міжнародного стандарту Тестування та Розслідування, пов'язаного з виявленням Несприятливого Результату по Біологічному Паспорту, що могло б обґрунтовно спричинити порушення антидопінгового правила, в такому випадку Антидопінгова Організація несе тягар доведення того, що таке відхилення не спричинило порушення антидопінгового правила;

III) відхилення від Міжнародного Стандарту з Обробки Результатів, пов'язаного з вимогою повідомити Спортсмена про відкриття Проби Б, що ґрунтовно могло б спричинити порушення антидопінгового правила, засноване на Несприятливому Результаті Аналізу, – в такому випадку Антидопінгова Організація несе тягар доведення того, що таке відхилення не спричинило Несприятливого Результату Аналізу;

IV) відхилення від Міжнародного Стандарту з Обробки Результатів, пов'язане з повідомленням Спортсмена, що могло б обґрунтовано спричинити порушення антидопінгового правила, що ґрунтується на порушенні надання інформації про місцезнаходження, в такому випадку Антидопінгова Організація несе тягар доведення того, що таке відхилення не спричинило порушення наданням інформації про місцезнаходження.

Коментар до статті 3.2.3: Відхилення від Міжнародного Стандарту чи іншого правила, не пов'язані з відбором чи поведінням з Пробою, Несприятливим Результатом по Біологічному Паспорту або повідомлення Спортсмена про порушення, пов'язане з наданням інформації про місцезнаходження або відкриття Проби Б – наприклад, Міжнародних Стандартів з освіти, конфіденційності даних або ДТВ – можуть стати підставою для порушення провадження ВАДА щодо невідповідності Кодексу, але не можуть бути основою для захисту у провадженні щодо порушення антидопінгового правила і не є важливими у питанні визначення того, чи вчинив Спортсмен порушення антидопінгового правила. Аналогічно порушення Антидопінговою Організацією документа, згаданого у статті 20.7.7, не є захистом від обвинувачення у порушенні антидопінгового правила.

Коментар до статті 3.2.3 (III): Антидопінгова Організація зніме із себе тягар доведення, встановивши, що таке відхилення не спричинило Несприятливий Результат Аналізу, показавши, що, наприклад, відкриття і аналіз Проби Б відбувалося у присутності незалежного свідка і не було виявлено жодних порушень.

3.2.4. Факти, встановлені рішенням суду чи компетентної дисциплінарної комісії, які мають на це відповідні повноваження, якщо ці рішення не є предметом оскарження, повинні вважатися беззаперечними доказами проти Спортсмена чи іншої Особи, до яких таким рішенням віднесені такі факти, якщо тільки Спортсмен чи інша Особа не доведе, що таке рішення порушує принципи правосуддя.

3.2.5 Під час слухання справи про порушення антидопінгового правила, колегія, яка розглядає справу, може ухвалити рішення не на користь Спортсмена або іншої Особи, що підозрюється у порушенні антидопінгового правила, якщо він/вона відмовляється, після заздальгідь направлено-го виклику, з'явитися на слухання (особисто чи по телефону відповідно до вказівки колегії) та дати відповідь на запитання колегії Антидопінгової Організації, що обвинувачує у порушенні антидопінгового правила.

СТАТТЯ 4. ЗАБОРОНЕНИЙ СПИСОК

4.1. Публікація і перегляд Забороненого списку ВАДА зобов'язана публікувати Заборонений список як Міжнародний Стандарт так часто, як необхідно, але не рідше одного разу на рік. Пропонований зміст Забороненого Списку і всі його зміни відразу надаватимуться Сторонам-підписантам, і урядам для коментарів і консультацій у письмовій формі. Щорічна версія Забороненого Списку і всі його зміни будуть відразу надані ВАДА Сторонам-підписантам, лабораторіям, акредитованим або схваленим ВАДА, і урядам та опубліковані на сайті ВАДА, а Сторони-підписанти зобов'язані зробити відповідні кроки для надання Забороненого Списку всім своїм членам і організаціям, що до них входять. У правилах кожної Антидопінгової Організації має міститися пункт про те, що якщо в Забороненому Списку або змінах до нього не обумовлено інакше, Заборонений Список або зміни набувають чинності через три місяці після публікації Забороненого Списку ВАДА, без будь-яких подальших вимог до Антидопінгової Організації.

Коментар до статті 4.1: Зміни до Забороненого Списку вноситимуться і публікуватимуться у міру виникнення потреби. Проте з метою передбачуваності новий Заборонений Список публікуватиметься щорічно, незалежно від того, чи були внесені зміни до нього. ВАДА завжди публікуватиме найостаннішу версію Забороненого Списку на своєму сайті. Заборонений Список є невід'ємною частиною Міжнародної конвенції «Про боротьбу з допінгом у спорті». ВАДА інформуватиме Генерального директора ЮНЕСКО про будь-які зміни до Забороненого Списку.

4.2. Заборонені Речовини і Заборонені Методи, перелічені в Забороненому Списку

4.2.1. Заборонені Речовини і Заборонені Методи Заборонений Список має містити такі Заборонені Речовини та Заборонені Методи, які заборонені до використання як допінгові весь час, тобто як у змагальному, так і позазмагальному періоді, оскільки вони здатні поліпшувати фізичну форму на майбутніх змаганнях або маскувати застосування тих речовин і методів, які заборонені тільки в змагальному періоді. Заборонений Список може бути розширений ВАДА для конкретного виду спорту. Заборонені Речовини і Заборонені Методи можуть бути включені або в загальний клас Забороненого Списку (наприклад, анаболічні агенти), або з посиланням на конкретну речовину або метод.

Коментар до статті 4.2.1: Використання в позазмагальний період речовини, що заборонена тільки в змагальному періоді, не є порушенням антидопінгового правила, якщо тільки не виявиться Несприятливий Результат Аналізу на Наявність речовин або її Метаболітів або Маркерів в Пробі, відібраній на змаганнях.

4.2.2. Особливі Речовини або Особливі Методи.

Для цілей застосування статті 10 Правил усі Заборонені Речовини будуть Особливими Речовинами, за винятком, наведених в Забороненому Списку. Жоден Заборонений Метод не може бути Особливим Методом, якщо він спеціально не визначений як Особливий Метод у списку Заборонених Речовин.

Коментар до статті 4.2.2: Особливі Речовини та Методи, вказані в ст. 4.2.2, за жодних умов не повинні вважатися менш важливими чи менш небезпечними за інші допінгові речовини та методи. Скоріше, це такі речовини та методи, які Спортсмен більш вірогідно вжив або використав з іншою метою, ніж для покращення спортивних досягнень.

4.2.3. Речовини Зловживання

Для цілей застосування статті 10 до Речовин Зловживання слід включати Заборонені Речовини, які спеціально ідентифікуються як Речовини Зловживання у Забороненому Списку, оскільки ними часто зловживають у суспільстві поза контекстом спорту.

4.2.4. Нові класи Заборонених Речовин або Заборонених Методів Якщо ВАДА розширить Заборонений Список, додавши до нього новий клас Заборонених Речовин або Заборонених Методів, згідно зі статтею 4.1, Виконавчий Комітет ВАДА має визначити, чи одна з них або всі Заборонені Речовини або Заборонені Методи в межах нового класу будуть вважатися Особливими Речовинами або Методами відповідно до статті 4.2.2 або Речовинами Зловживання згідно зі статтею 4.2.3.

4.3. Критерії включення Речовин і Методів до Забороненого Списку ВАДА слідуватиме наступним критеріям, приймаючи рішення про включення Речовини або Методу до Забороненого Списку:

4.3.1. Речовина або Метод мають бути розглянуті на предмет їх включення до Забороненого Списку, якщо ВАДА, на свій розгляд, визначить, що така речовина або метод відповідають будь-яким двом з трьох наступних критеріїв:

4.3.1.1. Медичні або інші наукові дані, фармакологічний ефект чи досвід свідчать про те, що дана речовина або метод самі по собі або в комбінації з іншими речовинами чи методами здатні поліпшувати або поліпшують спортивні результати.

Коментар до статті 4.3.1.1: Ця стаття передбачає можливість того, що існують речовини, які при використанні їх кожної окремо не є забороненими, але будуть заборонені при використанні в комбінації з іншими певними речовинами. Речовина, що додається до Забороненого Списку через те, що вона може поліпшити спортивні результати тільки в комбінації з іншою речовиною, повинна бути позначена як така і заборонена лише тоді, коли є докази спільного використання обох речовин.

4.3.1.2. Медичні та інші наукові дані, фармакологічний ефект або досвід, що свідчать про те, що використання такої речовини або методу становить реальний або потенційний ризик для здоров'я спортсмена.

4.3.1.3. Переконавання ВАДА, що Використання такої речовини або методу суперечить духу спорту, як зазначено у вступі до Кодексу.

4.3.2. Речовина або метод також повинні бути включені до Забороненого Списку, якщо ВАДА вирішить, що існують медичні або інші наукові докази, фармакологічний ефект чи досвід, що свідчать про те, що дана речовина або метод здатні маскувати Використання інших Заборонених Речовин або Заборонених Методів.

Коментар до статті 4.3.2: Щорічно в якості одного з етапів процесу всі Сторони-підписанти, уряди та інші зацікавлені сторони запрошуються прокоментувати ВАДА зміст Забороненого Списку.

4.3.3. Рішення ВАДА про включення тієї або іншої речовини або методу до Забороненого Списку, класифікація речовин за категоріями в Забороненому Списку, класифікація речовини або методу як Особливої Речовини, Особливого Методу або Речовини Зловживання є остаточною і не може бути предметом обговорення зі сторони Спортсмена або іншої Особи включаючи, але не обмежуючись ними, на підставі того, що така речовина або метод не були маскувальним агентом, не могли поліпшити результати, не несли ризик здоров'ю або не суперечили духу спорту.

4.4. Дозволи на Терапевтичне Використання («ДТВ»)

4.4.1. Наявність Забороненої Речовини або її Метаболітів чи Маркерів та/або Застосування чи Спроба Застосування, Володіння або Призначення чи Спроба Призначення Забороненої Речовини чи Забороненого Методу не вважатиметься порушенням антидопінгового правила, якщо є відповідний ДТВ, виданий відповідно до Міжнародного Стандарту для терапевтичного використання.

4.4.2. Спортсмени, які не є Спортсменами Міжнародного Рівня, повинні звертатися до своєї Національної Антидопінгової Організації для отримання ДТВ. Якщо Національна Антидопінгова Організація відмовляє у видачі дозволу, Спортсмен має право подати апеляцію виключно до апеляційного органу національного рівня, як передбачено в статтях 13.2.2.

4.4.3. Спортсмени Міжнародного Рівня повинні подати запит до своєї Міжнародної Федерації.

4.4.3.1. Якщо Спортсмен вже має ДТВ, виданий його Національною Антидопінговою Організацією на відповідну речовину або метод, і якщо цей дозвіл відповідає критеріям Міжнародного Стандарту для терапевтичного використання, Міжнародна Федерація повинна його визнати. Якщо Міжнародна Федерація вважає, що цей дозвіл не відповідає критеріям Міжнародного Стандарту для терапевтичного використання і відмовляється визнавати його, Міжнародна Федерація повинна негайно, вказавши причину відмови, повідомити Спортсмена та його Національну Антидопінгову Організацію. У цьому випадку Спортсмен або Національна Антидопінгова Організація можуть протягом 21 дня з дати такого повідомлення передати справу на розгляд ВАДА. Якщо справа була передана ВАДА для розгляду, ДТВ, виданий Національною Антидопінговою Організацією, залишається чинним для Змагального та Позазмагального тестування національного рівня (але не дійсний для змагань міжнародного рівня) до прийняття рішення ВАДА. Якщо справа не була передана на розгляд ВАДА по закінченню 21-денного строку, передбаченого для подачі ДТВ на розгляд, Національна Антидопінгова Організація Спортсмена повинна визначити, чи такий ДТВ, наданий цією Національною Антидопінговою Організацією, все ж таки залишається дійсним для Змагального та Позазмагального тестування на національному рівні (за умови, що Спортсмен перестає бути Спортсменом Міжнародного Рівня та не бере участі у Змаганнях міжнародного рівня). Під час очікування рішення Національної Антидопінгової Організації, ДТВ залишається дійсним для проведення Змагального та Позазмагального Тестування на національному рівні (але не діє для Змагань міжнародного рівня).

4.4.3.2. Якщо Спортсмен не має ДТВ, виданого його Національною Антидопінговою Організацією щодо відповідної речовини або методу, Спортсмен повинен подати запит до Міжнародної Федерації Спортсмена для отримання ДТВ, як тільки виникне така необхідність. Якщо Міжнародна Федерація (або Національна Антидопінгова Організація, у випадку якщо вона погодилась розглянути запит від імені Міжнародної Федерації) відмовляє Спортсмену, вона повинна негайно повідомити Спортсмена про це, вказавши причину відмови. Якщо Міжнародна Федерація видає Спортсмену ДТВ, вона повинна повідомити про це не лише Спортсмена, а й Національну Антидопінгову Організацію Спортсмена, і якщо Національна Антидопінгова Організація вважає, що ДТВ не відповідає критеріям, встановленим Міжнародним Стандартом по терапевтичному використанню, вона має право протягом 21 дня з дати повідомлення передати цю справу на розгляд до ВАДА. Якщо Національна Антидопінгова Організація передає справу на розгляд ВАДА, ДТВ, виданий Міжнародною Федерацією, залишається чинним для Змагань міжнародного рівня та для Позазмагального Тестування (але не поширюється на Змагання національного рівня) до прийняття рішення ВАДА. Якщо Національна Антидопінгова Організація не передає справу на розгляд ВАДА, ДТВ, виданий Міжнародною Федерацією, стає чинним також для Змагань національного рівня по закінченню 21-денного строку, передбаченого для подачі ДТВ на розгляд.

Коментар до статті 4.4.3: Якщо Міжнародна Федерація відмовляється визнавати ДТВ, виданий Національною Антидопінговою Організацією, тому що не вистачає медичних документів або іншої інформації для виконання критерію Міжнародного Стандарту по терапевтичному використанню, справа не повинна передаватися до ВАДА. Натомість, пакет документів повинен бути доповнений та повторно переданий до Міжнародної Федерації на розгляд. Якщо Міжнародна Федерація обрала для Тестування Спортсмена, який не є Спортсменом Міжнародного Рівня, вона повинна визнати ДТВ, видане такому Спортсмену його Національною Антидопінговою Організацією.

4.4.4. Організатор Великого Спортивного Заходу може вимагати від Спортсменів подавати запити на ДТВ у випадку, якщо вони мають намір вживати Заборонену Речовину або Заборонений Метод у зв'язку із Заходом. У такому випадку:

4.4.4.1. Організатор Великого Спортивного Заходу повинен забезпечити доступний процес подання Спортсменом запиту на ДТВ, якщо в нього його немає. Якщо ДТВ видано, він чинний лише для цього Заходу.

4.4.4.2. Якщо у Спортсмена вже є ДТВ, виданий Національною Антидопінговою Організацією або Міжнародною Федерацією Спортсмена, і якщо цей ДТВ відповідає критеріям Міжнародного Стандарту по терапевтичному використанню, Організатор Великого Спортивного Заходу повинен визнати його. Якщо Організатор Великого Спортивного Заходу вважає, що ДТВ не відповідає цим критеріям, і відмовляється його визнати, він повинен негайно поінформувати про це Спортсмена, пояснивши причини відмови.

4.4.4.3. Рішення Організатора Великого Спортивного Заходу визнати або не визнати ДТВ може бути оскаржено Спортсменом тільки в незалежному органі, створеному або призначеному для цієї мети Організатором Великого Спортивного Заходу. Якщо Спортсмен не подає апеляцію (або якщо рішення по апеляції ухвалено не на його користь), Спортсмен не може використовувати відповідну Заборонену Речовину або Заборонений Метод стосовно спортивного Заходу, проте будь-який дозвіл, виданий Національною Антидопінговою Організацією чи Міжнародною Федерацією Спортсмена на цю речовину або метод, залишається дійсним за межами спортивного Заходу.

Коментар до статті 4.4.4.3: Наприклад, підрозділ Ad Hoc CAS або подібний орган може виступати як незалежна апеляційна інстанція для окремих спортивних Заходів, або ВАДА може погодитися на виконання цієї функції. Якщо ані CAS, ані ВАДА не виконують цю функцію, у ВАДА залишається право (але не обов'язок у будь-який час) переглядати рішення щодо ДТВ, винесені щодо спортивного Заходу, відповідно до статті 4.4.6.

4.4.5. Якщо Антидопінгова Організація обирає для Тестування Спортсмена, який не є Спортсменом Міжнародного чи Національного Рівня, який використовує Заборонену Речовину чи Заборонений Метод для терапевтичних цілей, Антидопінгова Організація повинна дозволити Спортсмену подати запит на ретроактивний ДТВ.

4.4.6. ВАДА повинна переглядати рішення Міжнародної Федерації не визнати ДТВ, виданий Національною Антидопінговою Організацією, яке було передано Спортсменом або Національною Антидопінговою Організацією Спортсмена. Крім того, ВАДА повинна переглядати рішення Міжнародної Федерації про видачу ДТВ, яке було направлено Національною Антидопінговою Організацією Спортсмена. ВАДА може переглянути будь-яке рішення щодо ДТВ у будь-який час на прохання зацікавлених сторін або з власної ініціативи. Якщо рішення про видачу ДТВ відповідає всім критеріям, встановленим Міжнародним Стандартом по терапевтичному використанню, ВАДА не буде його змінювати. Якщо рішення не відповідає вказаним критеріям, ВАДА скасує його.

Коментар до статті 4.4.6: ВАДА має право призначити плату для покриття видатків: (а) перегляду, що проводиться відповідно до статті 4.4; (б) перегляду, який вона здійснила, коли рішення, що переглядалося, було скасоване.

4.4.7. Будь-яке рішення Міжнародної федерації щодо ДТВ (або Національної Антидопінгової Організації, яка погодилась розглянути заявку від імені Міжнародної Федерації), яке ВАДА не переглядала, або, яке ВАДА переглядала, але не скасувала за результатами перегляду, може бути оскаржено Спортсменом та/або Національною Антидопінговою Організацією виключно в CAS.

Коментар до статті 4.4.7: У таких випадках, рішення, на яке подається апеляція, є рішенням Міжнародної Федерації щодо ДТВ, а не рішенням ВАДА не переглядати рішення щодо ДТВ або, розглянувши матеріали справи, не скасовувати його. Проте строк на подачу апеляції починається тільки після прийняття рішення ВАДА. У будь-якому випадку, розглядала ВАДА цю справу чи ні, ВАДА повинна бути поінформована про апеляцію на випадок, якщо вважатиме необхідним брати участь в розгляді апеляції.

4.4.8. Рішення ВАДА про скасування ДТВ може бути оскаржене Спортсменом, Національною Антидопінговою Організацією та/або Міжнародною Федерацією виключно в CAS.

4.4.9. Нездатність винести рішення протягом розумного строку щодо правильно поданої заявки на видачу/визнання ДТВ або на перегляд рішення щодо ДТВ вважатиметься відмовою щодо такої заявки, що тягне за собою виникнення права на перегляд/ оскарження.

4.5. Програма моніторингу ВАДА після консультацій зі Сторонами-підписантами і урядами має розробити програму моніторингу речовин, які не входять до Забороненого Списку, але зловживання якими ВАДА хотіла б відстежувати для виявлення потенційних випадків неправильного використання в спорті. Крім того, ВАДА може включати до програми моніторингу речовини, що містяться у Забороненому Списку, але підлягають моніторингу за певних обставин, наприклад, використання речовин, заборонених у Змагальний період, у Позазмагальний період або комбіноване використання декількох речовин в низьких дозах («концентрат»), щоб встановити поширеність використання або мати можливість прийняти адекватні рішення щодо їх аналізу в лабораторіях або їх статусу в Забороненому Списку.

ВАДА має публікувати список речовин, які моніторить. Лабораторії інформуватимуть ВАДА про зафіксовані випадки використання або наявності таких речовин. ВАДА щонайменше один раз на рік має надавати загальну інформацію по видам спорту про речовини, які моніторить, Міжнародним Федераціям і Національним Антидопінговим Організаціям. Такі звіти про програму моніторингу не повинні містити додаткових відомостей, які могли б пов'язувати результати моніторингу з конкретними пробами. ВАДА зобов'язане забезпечити сувору конфіденційність інформації щодо конкретних Спортсменів. Використання, про яке було заявлено, або наявність речовин, що підлягають моніторингу, не повинні розглядатись як порушення антидопінгового правила.

Коментар до статті 4.5: Для підвищення ефективності програми моніторингу, коли до опублікованої програми моніторингу додається нова речовина, лабораторії можуть повторно обробляти дані та Проби, проаналізовані раніше, з метою визначення відсутності або наявності будь-яких нових речовин.

СТАТТЯ 7. ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ, ПОЧАТКОВА ПЕРЕВІРКА, ПОВІДОМЛЕННЯ І ТИМЧАСОВЕ ВІДСТОРОНЕННЯ

7.7. Завершення спортивної кар'єри Якщо Спортсмен або інша Особа завершує спортивну кар'єру в той час, коли проводиться Обробка Результатів, Антидопінгова Організація, яка проводить Обробку Результатів, має право закінчити процес Обробки Результатів. Якщо Спортсмен або інша Особа завершує спортивну кар'єру до того, як почався процес Обробки Результатів, Антидопінгова Організація має право провести і завершити процес Обробки Результатів за умови, що Спортсмен перебував під юрисдикцією такої Антидопінгової Організації на момент обвинувачення в порушенні антидопінгового правила.

Коментар до статті 7.7: Поведінка Спортсмена або іншої Особи до того моменту, коли Спортсмен або інша Особа потрапили під юрисдикцію будь-якої Антидопінгової Організації, не розглядатиметься як порушення антидопінгового правила, але може стати законною підставою для відмови Спортсменові або іншій Особі в членстві у спортивній організації.

СТАТТЯ 9. АВТОМАТИЧНЕ АНУЛЮВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Порушення антидопінгового правила в індивідуальних видах спорту, виявлене в процесі Змагального Тестування, автоматично призводить до анулювання результатів, досягнутих у цих Змаганнях з усіма Наслідками, зокрема позбавлення всіх медалей, очок і призів.

Коментар до статті 9: У командних видах спорту будь-які нагороди, отримані індивідуальними гравцями, будуть анульовані. Однак анулювання результатів команди відбуватиметься відповідно до статті 11. У некомандних видах спорту, але там, де нагороджуються команди, анулювання результатів або інші дисциплінарні заходи щодо команди, в якій один або кілька учасників порушили антидопінгові правила, відбувається так, як передбачено чинними правилами Міжнародної Федерації.

СТАТТЯ 10. САНКЦІЇ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ФІЗИЧНИХ ОСІБ

10.1. Анулювання результатів спортивного Заходу, в ході якого мало місце Порушення Антидопінгового Правила. Порушення Антидопінгового Правила, яке сталося протягом або у зв'язку зі Змаганням, може, за рішенням організатора спортивного Заходу, призвести до анулювання всіх індивідуальних результатів Спортсмена, досягнутих у цьому спортивному Заході, зі всіма Наслідками, включаючи позбавлення всіх медалей, очок і призів, за винятком випадків, передбачених статтею 10.1.1. Під час вирішення питання щодо Анулювання інших результатів спортивного Заходу враховується, наприклад, серйозність порушення антидопінгового правила Спортсменом, та чи були результати інших тестувань Спортсмена, проведені під час інших Змагань, негативними.

Коментар до статті 10.1: Стаття 9 передбачає анулювання результатів в одному Змаганні, в ході якого у Спортсмена відібрана позитивна Проба (наприклад, результати запливу на спині на 100 м), ця стаття може призвести до анулювання всіх результатів у всіх видах протягом спортивного Заходу (наприклад, у ході Чемпіонату Світу з плавання).

10.1.1. Якщо Спортсмен доведе, що в його діях не було Вини або Необережності, що спричинило порушення, індивідуальні результати Спортсмена в інших Змаганнях не повинні бути анульовані, якщо тільки результати Спортсмена на змаганнях, інших, ніж те, в якому мало місце порушення антидопінгового правила, не зазнали впливу порушення антидопінгового правила Спортсменом.

10.2. Відсторонення за Наявність, Використання або Спробу Використання, або Володіння Забороненою Речовиною або Забороненим Методом Якщо не застосовується скасування або скорочення строку Відсторонення відповідно до статей 10.5, 10.6 або 10.7, строк Відсторонення за порушення статей 2.1, 2.2 або 2.6 повинен визначатися наступним чином:

10.2.1. Строк відсторонення відповідно до статті 10.2.4 повинен становити чотири роки в таких випадках:

10.2.1.1. Порушення антидопінгового правила не пов'язане з Особливою Речовиною, якщо тільки Спортсмен або інша Особа не зможе довести, що порушення антидопінгового правила не було умисним.

Коментар до статті 10.2.1.1: Хоча Спортсмен чи інша Особа теоретично може довести, що порушення антидопінгового правила не було умисним, без встановлення, як Заборонена Речовина потрапила в організм, дуже малоймовірно, що в допінговій справі відповідно до статті 2.1 Спортсмену вдасться довести, що Спортсмен діяв неумисно, не встановлюючи джерела Забороненої Речовини.

10.2.1.2. Порушення антидопінгового правила, пов'язане з Особливою Речовиною, і Антидопінгова Організація може довести, що порушення антидопінгового правила було умисним.

10.2.2. Якщо ст. 10.2.1 не застосовується, відповідно до статті 10.2.4.1 строк відсторонення повинен становити два роки.

10.2.3. Термін «умисний», що використовується у статті 10.2, призначений для визначення Спортсменів, або інших Осіб, які вчиняють дію, усвідомлюючи, що це є порушенням антидопінгового правила або що існує значний ризик того, що подібна поведінка може становити або може призвести до порушення антидопінгового правила, та свідомо ігнорує вказаний ризик. Порушення антидопінгового правила, виявлене внаслідок Несприятливого Результату Аналізу, який виявив наявність речовини, що заборонена лише у змагальний період і є Особливою Речовиною, повинно, якщо не буде доведено протилежне, вважатись неумисним, якщо Спортсмен може довести, що Заборонена Речовина використовувалась ним в Позазмагальний період. Якщо порушення антидопінгового правила виявлене внаслідок Несприятливого Результату Аналізу, а виявлена речовина заборонена лише в Змагальний період і не є особливою речовиною, але Спортсмен може довести, що Заборонена Речовина використовувалась у Позазмагальний період та не для цілей покращення спортивних результатів, таке порушення не повинно вважатись як умисним.

Коментар до статті 10.2.3: Стаття 10.2.3 визначає спеціальну дефініцію «умисного», яка має застосовуватись виключно для цілей статті 10.2.

10.2.4. Незважаючи на будь-яке інше положення статті 10.2, коли порушення антидопінгового правила стосується Речовини Зловживання:

10.2.4.1. Якщо Спортсмен може довести, що будь-яке Вживання або Використання мало місце у Позазмагальний період і не було пов'язане з покращенням спортивних показників, то період Відсторонення повинен становити три місяці. Крім того, період Відсторонення, розрахований відповідно до статті 10.2.4.1, може бути скорочений до одного місяця, якщо Спортсмен чи інша Особа задовільно виконає програму лікування від Зловживання Речовиною, затверджену Антидопінговою Організацією, відповідальною за Обробку Результатів. Період Відсторонення, встановлений статтею 10.2.4.1, не підлягає будь-якому скороченню, заснованому на будь-якому положенні статті 10.6.

Коментар до статті 10.2.4.1: Визначення того, чи програма лікування затверджена та чи Спортсмен або інша Особа задовільно завершили програму, належить виключно Антидопінговій Організації. Ця стаття має на меті надання Антидопінговим Організаціям можливості застосувати власне бачення для визначення та затвердження виправданих та авторитетних програм лікування на протипагу «фіктивним». Однак передбачається, що характеристики виправданих програм лікування широко варіюватимуться і змінюватимуться з часом, тому для ВАДА не буде практичним розробляти обов'язкові критерії прийнятних програм лікування. це в Змагальний період, і Спортсмен може довести, що Вживання, Використання або Володіння не були пов'язані з покращенням спортивних показників, тоді Вживання, Використання або Володіння не повинні вважатися умисними для цілей статті 10.2.1 і не повинні бути використані в якості підстави для визнання їх обтяжуючими обставинами згідно зі статтею 10.4.

10.3. Відсторонення за інші порушення антидопінгового правила Якщо не застосовуються ст.10.6 або 10.7, період Відсторонення за порушення антидопінгових правил інших, ніж передбачені ст.10.2, становить:

10.3.1. За порушення ст. 2.3 або ст. 2.5 призначається період Відсторонення строком 4 (чотири) роки, окрім: (I) у випадку неявки для здачі Проби, якщо Спортсмен може довести, що порушення антидопінгового правила було неумисним, у такому випадку призначається відсторонення строком 2 роки; (II) у всіх інших випадках, якщо Спортсмен чи інша Особа може встановити виняткові обставини, які виправдовують скорочення періоду Відсторонення, період відсторонення повинен бути в межах від двох до чотирьох років, залежно від ступеня Вини Спортсмена або іншої Особи; або (III) у випадку, коли справа стосується Захищеної Особи чи Спортсмена, який займається фітнесом, період Відсторонення повинен бути в межах між (максимум) двома роками та, як мінімум, попередженням без періоду Відсторонення, залежно від ступеня Вини Захищеної Особи або Спортсмена, який займається фітнесом.

10.3.2. За порушення ст. 2.4 призначається Відсторонення строком 2 (два) роки, який може бути скорочений до мінімального 1 (один) рік, залежно від ступеня Вини Спортсмена. Варіативність між двома роками та одним роком відсторонення у цій статті не застосовується до Спортсменів, коли часовий проміжок у інформації про місцезнаходження змінюється в останню мить або інша поведінка породжує серйозну підозру, що Спортсмен намагався уникнути доступності для Тестування.

10.3.3. За порушення ст. 2.7 або ст. 2.8 призначається період Відсторонення від 4 (чотирьох) років мінімум до довічного Відсторонення, залежно від серйозності порушення. Порушення ст. 2.7 або ст. 2.8, вчинене по відношенню до Особи, чие право захищається законом, повинне вважатися особливо тяжким порушенням і, якщо воно вчинене Допоміжним Персоналом Спортсмена та не стосується Особливої Речовини, Допоміжний Персонал Спортсмена повинен бути відсторонений довічно. Крім того, тяжкі порушення ст. 2.7 або ст. 2.8, які також можуть порушувати закони та правила, які не мають відношення до сфери спорту, повинні бути доведені до відома компетентних правоохоронних органів.

Коментар до статті 10.3.3: Ті, хто втягнутий у надання допінгу Спортсменам або покривають вживання допінгу, мають бути піддані суворішим санкціям, ніж Спортсмени, Проби яких виявилися позитивними. Оскільки права спортивних організацій зазвичай обмежені недопуском до акредитації, членства або інших спортивних вигод, передача інформації про Допоміжний Персонал Спортсмена в компетентні органи є важливим кроком у попередженні допінгу.

10.3.4. За порушення ст. 2.9 призначається період Відсторонення строком мінімум від 2 (двох) років до довічного Відсторонення, залежно від тяжкості порушення.

10.3.5. За порушення ст. 2.10 призначається період Відсторонення строком 2 (два) роки з можливістю зменшення до мінімального строком 1 (один) рік, залежно від ступеня Вини Спортсмена чи іншої Особи та від обставин справи.

Коментар до статті 10.3.5: У тих випадках, коли інша Особа, вказана в статті 2.10, є юридичною особою, а не фізичною, до такої організації мають застосовуватися дисциплінарні заходи, як зазначено у статті 12.

10.3.6. За порушення статті 2.11 період Відсторонення повинен бути не менше двох років, і до довічного Відсторонення, залежно від серйозності порушення Спортсменом чи іншою Особою.

Коментар до статті 10.3.6: Поведінка, яка визнана такою, що порушує і ст. 2.5 (втручання), і ст. 2.11 (дії, що вчиняються спортсменом або іншою особою для перешкоджання або подача зустрічного обвинувачення з метою відмовляння від повідомлення про порушення уповноваженим організаціям), карається на підставі порушення, за яке застосовується суворіша санкція.

10.4. Обтяжуючі обставини, які можуть збільшити період Відсторонення Якщо в окремому випадку, що стосується порушення антидопінгового правила, іншого, ніж порушення, передбачене статтями 2.7 (розповсюдження або спроба розповсюдження), 2.8 (призначення або спроба призначення), 2.9 (співучасть) або 2.11 (дії, що вчиняються спортсменом або іншою особою для перешкоджання або подача зустрічного обвинувачення з метою відмовляння від повідомлення про порушення уповноваженим організаціям), Антидопінгова Організація встановить, що існують обтяжуючі обставини, які виправдовують застосування періоду відсторонення більшого за стандартну санкцію, то період Відсторонення, який застосовується в такому випадку, повинен бути збільшений на додатковий період відсторонення аж до двох років, залежно від тяжкості порушення та характеру обтяжуючих обставин, якщо тільки Спортсмен чи інша Особа не зможуть довести, що він чи вона вчинили порушення антидопінгових правил несвідомо.

10.5. Відміна строку Відсторонення у випадку відсутності Вини або Необережності Якщо Спортсмен чи інша Особа, в кожному окремому випадку, доведе відсутність своєї Вини чи Необережності, період Відсторонення, який би застосовувався в іншому випадку, повинен бути скасований.

Коментар до ст.10.5: Ця стаття та ст. 10.6.2 застосовуються тільки при накладенні санкцій; вони не застосовуються для встановлення факту вчинення порушення антидопінгового правила. Вони будуть застосовуватися лише за виняткових обставин, наприклад, коли Спортсмен зможе довести, що, незважаючи на всю обережність, він/вона стали жертвою саботажу з боку суперника. Натомість Відсутність Вини або Необережності не застосовуються в наступних випадках: а) якщо тест виявився позитивним внаслідок вживання вітамінів або харчових добавок, які мали невірні етикетки чи були забруднені (відповідно до ст. 2.1 Спортсмени несуть відповідальність за те, що вони вживають) та Спортсмен був попереджений про можливе забруднення добавки; б) Призначення Забороненої Речовини особистим лікарем Спортсмена або тренером без інформування Спортсмена (Спортсмени несуть відповідальність за вибір медичного персоналу та за роз'яснення медичному персоналу, що їм не можна призначати будь-які Заборонені Речовини); в) якщо Спортсмен став жертвою саботажу з боку подружжя, тренера або іншої особи з близького оточення Спортсмена (спортсмени відповідальні за те, що вони вживають та за поведінку тих осіб, яким вони довіряють доступ до своїх продуктів харчування). Однак, залежно від особливостей кожної конкретної справи, кожен з наведених прикладів може призвести до зменшення санкції відповідно до ст. 10.6, базуючись на принципі Незначної Вини чи Необережності.

10.6. Скорочення строку Відсторонення на підставі Незначної Вини або Необережності 10.6.1. Скорочення санкцій в окремих випадках порушення ст. 2.1, 2.2 або 2.6. Усі скорочення, передбачені статтею 10.6.1, є взаємовиключними та не є кумулятивними.

10.6.1.1. Особливі Речовини або Особливі Методи У випадках, коли порушення антидопінгового правила стосується Особливої Речовини (крім Речовин Зловживання) або Особливих Методів, та Спортсмен чи інша Особа можуть довести свою незначну Вину чи Необережність, як мінімум, призначається покарання у вигляді попередження без призначення періоду Відсторонення, як максимум, призначається Відсторонення строком на два роки залежно від ступеня Вини Спортсмена чи іншої Особи.

10.6.1.2. Забруднені продукти У випадках, коли Спортсмен чи інша Особа можуть довести і відсутність значної Вини або Необережності, та те, що виявлена Заборонена Речовина (крім Речовин Зловживання) містилася в Забрудненому Продукті, як мінімум, призначається покарання у вигляді попередження без періоду відсторонення, як максимум, призначається відсторонення строком на два роки, залежно від ступеня Вини Спортсмена чи іншої Особи.

Коментар до статті 10.6.1.2: Для застосування цієї статті, Спортсмен чи інша Особа повинна встановити не тільки те, що виявлена Заборонена Речовина походить із Забрудненого Продукту, але також повинна окремо встановити відсутність Значної Вини чи Необережності. Слід зазначити, що Спортсмени поінформовані, що вживають харчові добавки на власний ризик. Зменшення санкцій, засноване на Відсутності Значної Вини чи Необережності нечасто застосовується у випадках із Забрудненим Продуктом, якщо тільки Спортсмен не проявив високого рівня обережності перед прийомом Забрудненого Продукту. В оцінюванні того, чи може Спортсмен встановити джерело Забороненої Речовини, було б, наприклад, важливим для встановлення того, чи Спортсмен дійсно використовував Забруднений Продукт, чи задекларував Спортсмен у протоколі допінг-контролю продукт, який згодом було визначено забрудненим. Ця стаття не повинна поширюватися на продукти, що пройшли певний процес виготовлення. Якщо Несприятливі Результати Аналізу є наслідком забруднення навколишнього середовища, наприклад, водопровідної води або озерної води, в тих випадках, коли жодна добропорядна людина не очікувала б ризику порушення антидопінгових правил, як правило, у такому випадку згідно зі статтею 10.5 в діях Спортсмена чи іншої Особи не буде Вини чи Необережності.

10.6.1.3. Захищена Особа або Спортсмени, які займаються фітнесом.

Якщо порушення антидопінгових правил, вчинене Захищеною Особою або Спортсменом, який займається фітнесом, не пов'язане з Речовиною Зловживання, і Захищена Особа або Спортсмен, який займається фітнесом, може довести, що мала місце Незначна Вина або Необережність, тоді період відсторонення повинен бути, як мінімум, попередженням та відсутністю періоду Відсторонення та, як максимум, два роки Відсторонення, залежно від ступеня Вини Захищеної Особи або Спортсмена, який займається фітнесом.

10.6.2. Застосування Незначної Вини чи Необережності у випадках інших, ніж передбачено в ст.10.6.1.

Якщо Спортсмен або інша Особа зможе довести, у кожному окремому випадку, до якого не застосовується ст.10.6.1, що в його/її діях немає значної Вини або Необережності, у такому випадку, за умови подальшого скорочення чи відміни відповідно до ст. 10.7, період Відсторонення, який застосовується в інших випадках, може бути скорочений домірно до ступеня Вини Спортсмена або іншої Особи, але скорочений період Відсторонення не може бути меншим за половину строку, який призначається в інших випадках. Якщо призначуваний в іншому випадку період Відсторонення є довічним, скорочений період, відповідно до цієї статті, не може бути меншим за 8 (вісім) років.

Коментар до статті 10.6.2: Стаття 10.6.2 може застосовуватись до будь-якого порушення антидопінгового правила,

крім тих, де умисел є елементом порушення антидопінгового правила (наприклад, стаття 2.5, 2.7, 2.8, 2.9 або 2.11) або діапазон строку Відсторонення передбачений статтею на основі ступеня Вини Спортсмена або іншої Особи.

10.7. Відміна, скорочення або припинення строку Відсторонення, або інших наслідків з підстав інших, ніж Вина

10.7.1. Значне Сприяння в розкритті чи встановленні фактів порушення Кодексу Коментар до статті 10.7.1: Співпраця Спортсменів, Допоміжного Персоналу Спортсмена та інших Осіб, які

визнають свої помилки і бажають назвати інші порушення антидопінгового правила, важлива для очищення спорту.

10.7.1.1. Антидопінгова Організація, відповідальна за Обробку Результатів, у разі виявлення порушення антидопінгового правила, може в конкретному випадку ще до прийняття остаточного рішення по апеляції за статтею 13 або до закінчення строку подачі апеляції, відмінити частину наслідків (крім дискваліфікації та обов'язкового публічного розголошення), якщо Спортсмен або інша Особа суттєво сприяли Антидопінговій Організації, правоохоронним органам або професійному дисциплінарному органу, внаслідок чого:

I) Антидопінгова Організація розкрила або відкрила справу про порушення антидопінгового правила іншою Особою; II) правоохоронні чи дисциплінарні органи розкрили або відкрили справу про правопорушення чи порушення професійних правил, скоєних іншою Особою, та інформація, надана такою Особою в рамках суттєвого сприяння стала доступною для Антидопінгової Організації, в компетенцію якої входить Обробка Результатів;

III) у результаті чого ВАДА порушує справу проти Сторони-підписанта, лабораторії, акредитованої ВАДА, або підрозділу управління Біологічним Паспортом Спортсмена (як визначено Міжнародним Стандартом з тестування та розслідувань) за невідповідність Кодексу, Міжнародному Стандарту або Технічному Документу;

IV) за згодою ВАДА, що призводить до того, що правоохоронний чи дисциплінарний орган висуває обвинувачення у кримінальному правопорушенні або порушенні професійних чи спортивних правил, що виникають через порушення правил цілісності у спорті, інших, ніж допінг. Після ухвалення остаточного рішення по апеляції відповідно до ст. 13 або після закінчення строку подачі апеляції Антидопінгова Організація може відмінити частину наслідків, що призначається в інших випадках, тільки зі згоди ВАДА і відповідної Міжнародної Федерації.

Тривалість тієї частини строку, на яку може бути скорочений призначуваний в інших випадках строк Відсторонення, має ґрунтуватися на серйозності порушення антидопінгового правила, скоєного Спортсменом або іншою Особою, і на тому, наскільки суттєвим було значне сприяння, надане Спортсменом або іншою Особою в справі боротьби з допінгом у спорті, невідповідність Кодексу та/або порушення цілісності спорту. Може бути скасоване не більше трьох чвертей призначуваного в інших випадках строку Відсторонення. Якщо ж призначуване в інших випадках відсторонення є довічним, то нескорочений строк за цією статтею повинен становити не менше восьми років. Для цілей цього пункту, таким чином застосований період Відсторонення не включає будь-який період відсторонення, який може бути доданий відповідно до статті 10.9.3.2.

Якщо цього вимагає Спортсмен або інша особа, яка прагне надати значне сприяння, Антидопінгова Організація, відповідальна за Обробку Результатів, повинна дозволити Спортсмену або іншій Особі надати інформацію Антидопінговій Організації за умови укладення відповідної угоди без зобов'язуючої дії.

Якщо Спортсмен або інша Особа відмовляється співпрацювати в подальшому і надавати повну та достовірну інформацію в рамках значного сприяння, на якому було засноване призупинення наслідків, Антидопінгова Організація, що призупинила Наслідки, може відновити призупинені Наслідки. Якщо Антидопінгова Організація вирішить відновити призупинені раніше Наслідки, на таке рішення може бути подано апеляцію будь-якою Особою, яка має таке право відповідно до статті 13.

Для заохочення Спортсменів та інших Осіб у наданні значного сприяння Антидопінговим Організаціям, на запит Антидопінгової Організації, що здійснює Обробку Результатів, або на запит Спортсмена або іншої Особи, яка обвинувачується в порушенні антидопінгового правила, або інших порушеннях Кодексу, ВАДА на будь-якій стадії Обробки Результатів, навіть після прийняття рішення по апеляції відповідно до статті 13, може погодитися відмінити на свій розгляд строк відсторонення, що застосовується в інших випадках, та інші Наслідки. За виняткових обставин ВАДА у відповідь на значне сприяння може погодитися на призупинення строку Відсторонення та інших Наслідків більше, ніж це передбачено цією статтею, аж до незастосування Відсторонення, без обов'язкового публічного оприлюднення та/або без повернення призових або оплати штрафу та відшкодування витрат. Відсутність згоди ВАДА є умовою для відновлення Наслідків, як це передбачено цією статтею.

10.7.1.3. Якщо Антидопінгова Організація призупиняє будь-яку частину санкції, застосованої на інших підставах, через суттєве сприяння, то в порядку, передбаченому статтею 14.2, іншим Антидопінговим Організаціям з правом подавати апеляцію відповідно до статті 13.2.3 має надсилатися повідомлення з поясненням мотивів прийнятого рішення. В особливих випадках, якщо ВАДА вважає, що це буде краще для інтересів боротьби з допінгом у спорті, ВАДА може дозволити Антидопінговій Організації укласти відповідний конфіденційний договір, який передбачатиме обмеження або відстрочку розкриття інформації щодо суттєвого сприяння або його характеру.

10.7.2. Визнання порушення антидопінгового правила за відсутності інших доказів Якщо Спортсмен або інша Особа добровільно визнає здійснення порушення антидопінгового правила до отримання повідомлення про відбір Проби, яка могла б виявити таке порушення (або у разі порушення антидопінгового правила не за статтею 2.1 – до отримання першого повідомлення про порушення згідно зі статтею 7), і це визнання є єдино достовірним свідченням порушення на момент визнання, строк Відсторонення може бути скорочений, але не більше, ніж наполовину від передбаченого в інших випадках строку.

Коментар до статті 10.7.2: Ця стаття застосовується тоді, коли Спортсмен або інша Особа виступають із заявою про визнання порушення антидопінгового правила за обставин, коли жодна з Антидопінгових Організацій не знає, що могло мати місце порушення Антидопінгового Правила. Ця стаття не може бути застосована за обставин, коли визнання має місце після того, як Спортсмен або інша Особа усвідомили, що їм загрожує викриття. Період скорочення строку Відсторонення повинен визначатися, на підставі можливості виявлення порушення антидопінгового правила Спортсменом або іншою Особою, якщо б вони добровільно про це не заявили.

10.7.3. Застосування декількох підстав для скорочення санкції Якщо Спортсмен або інша Особа доведе своє право на скорочення санкцій відповідно до більш ніж одного з положень статей 10.5, 10.6 або 10.7, до застосування будь-якого скорочення або призупинення за статтею 10.7, застосовний в інших випадках строк Відсторонення має бути визначений відповідно до статей 10.2, 10.3, 10.5 та 10.6. Якщо Спортсмен або інша Особа доведе своє право на скорочення або призупинення строку відсторонення відповідно до статті 10.7, строк відсторонення може бути призупинено або скорочено, але не більше ніж до однієї четвертої передбаченого в інших випадках строку Відсторонення.

10.8. Угоди щодо Обробки Результатів

10.8.1. Скорочення на один рік за певні порушення антидопінгових правил на основі швидкого визнання та прийняття Санкції Якщо Спортсмен або інша Особа, після повідомлення Антидопінговою Організацією про можливе порушення антидопінгових правил, що має визначений період Відсторонення, який становить чотири і більше років (включаючи будь-який період Відсторонення, визначений відповідно до статті 10.4), визнає порушення і прийме визначений період Відсторонення не пізніше ніж через 20 днів після отримання повідомлення про обвинувачення у порушенні антидопінгових правил, Спортсмен чи інша Особа можуть отримати зменшення строку Відсторонення тривалістю в один рік, від того, що визначений Антидопінговою Організацією. Якщо Спортсмен або інша Особа отримує однорічне скорочення від визначеного періоду Відсторонення відповідно до статті 10.8.1, подальше зменшення встановленого періоду Відсторонення відповідно до будь-якої іншої статті не допускається.

Коментар до статті 10.8.1: Наприклад, якщо Антидопінгова Організація стверджує, що Спортсмен порушив статтю

2.1 щодо використання анаболічного стероїду і стверджує, що застосовний період Відсторонення становить чотири роки, то Спортсмен може в односторонньому порядку скоротити період відсторонення до трьох років шляхом визнання порушення та прийняття трирічного періоду Відсторонення і протягом часу, визначеного в цій статті, без подальшого скорочення. Для вирішення справи не має потреби у слуханні.

10.8.2. Угода щодо вирішення справи Якщо Спортсмен або інша Особа визнає порушення антидопінгових правил після того, як Антидопінговою Організацією було висунуто обвинувачення в

порушенні антидопінгових правил і погодиться з Наслідками, прийнятими для Антидопінгової Організації та ВАДА, на власний розсуд, тоді: а) Спортсмен або інша Особа може отримати скорочення строку Відсторонення, ґрунтуючись на оцінці Антидопінговою Організацією та ВАДА щодо застосування статей 10.1 – 10.7 до заявленого порушення антидопінгових правил, серйозності порушення, ступеня Вини Спортсмена або іншої Особи, а також як швидко Спортсмен або інша Особа визнали порушення; б) період Відсторонення може розпочатися з дати відбору Проби або дати, коли інше порушення антидопінгових правил мало місце. Однак у кожному випадку, коли застосовується ця стаття, Спортсмен або інша Особа повинна відбути щонайменше половину періоду Відсторонення, про який вона домовилася, що починається з моменту, який настав раніше – дати, коли Спортсмен або інша Особа погодилася з накладенням санкції або застосуванням Тимчасового Відсторонення, яке було дотримане Спортсменом або іншою Особою. Рішення ВАДА й Антидопінгової Організації про укладення або неукладення угоди про вирішення справи, а також розмір скорочення і дату початку періоду Відсторонення не є питаннями для визначення або перегляду органом заслуховування та не підлягають оскарженню відповідно до статті 13.

Якщо цього вимагає Спортсмен чи інша Особа, яка прагне укласти угоду про вирішення справи відповідно до цієї статті, Антидопінгова Організація, відповідальна за Обробку Результатів, повинна дозволити Спортсмену чи іншій Особі обговорити визнання порушення антидопінгових правил з Антидопінговою Організацією, за умов дотримання угоди без зобов'язуючої дії.

Коментар до статті 10.8.2: Будь-які пом'якшуючі або обтяжуючі фактори, перелічені в статті 10, повинні враховуватися при визначенні Наслідків, які будуть викладені в угоді про вирішення справи, і не повинні застосовуватися за межами умов цієї угоди.

У деяких країнах застосування періоду Відсторонення повністю покладається на орган заслуховування. У тих країнах Антидопінгова Організація не може визначати конкретний період Відсторонення для цілей статті 10.8.1, а також не має права погоджувати конкретний період Відсторонення відповідно до статті 10.8.2. За цих обставин статті 10.8.1 та 10.8.2 не застосовуються, але можуть бути розглянуті заслуховуючим органом.

10.9. Сукупність порушень

10.9.1. Друге або третє порушення антидопінгових правил

10.9.1.1. Період Відсторонення при повторному порушенні Спортсменом або іншою Особою антидопінгових правил має бути визначений, на підставі того, що є більшим:

а) період Відсторонення у шість місяців;

б) період Відсторонення в межах між:

сумою строку Відсторонення, застосованого за перше порушення антидопінгових правил, плюс період Відсторонення, який застосовується до другого порушення антидопінгових правил, який розглядається в якості першого порушення, або подвійний строк Відсторонення, застосований до цього повторного порушення антидопінгових правил, якби воно розглядалося в якості першого порушення, з визначенням періоду Відсторонення в цих рамках, на підставі усіх обставин справи та ступеня Вини Спортсмена чи іншої Особи у відношенні до другого порушення.

10.9.1.2. Третє порушення антидопінгових правил завжди матиме Наслідком призначення довічного Відсторонення за винятком випадків, коли в разі третього порушення антидопінгових правил встановлюються обставини, які дають підстави для відміни або скорочення періоду Відсторонення відповідно до ст. 10.5 або 10.6, або містить ознаки порушення ст. 2.4. У таких конкретних випадках період Відсторонення повинен становити від восьми років до довічного.

10.9.1.3. Період Відсторонення, встановлений у статтях 10.9.1.1 та 10.9.1.2, може бути потім зменшений шляхом застосування статті 10.7.

10.9.2. Порушення антидопінгового правила, щодо якого Спортсмен або інша Особа довела відсутність Вини або Необережності, не повинне вважатися порушенням для цілей статті 10.9. Крім того, порушення антидопінгового правила, яке підпадає під статтю 10.2.4.1, не може вважатися порушенням для цілей статті 10.9.

10.9.3. Додаткові правила, які застосовуються для окремих можливих сукупних порушень

10.9.3.1. При визначенні санкцій за ст.10.9, крім випадків, передбачених статтями 10.9.3.2 та 10.9.3.3, порушення антидопінгового правила вважатиметься другим порушенням тільки тоді,

коли Антидопінгова Організація зможе довести, що Спортсмен або інша Особа вчинили додаткове порушення антидопінгових правил після того, як ними було отримано повідомлення про перше порушення відповідно до ст. 7, або після того, як Антидопінгова Організація застосувала достатні зусилля для вручення повідомлення про перше порушення антидопінгового правила. Якщо Антидопінгова Організація не може цього довести, порушення повинні розглядатися разом як єдине перше порушення, і накладена санкція повинна ґрунтуватися на порушенні, яке передбачає застосування більш суворої санкції, включаючи застосування обтяжуючих обставин. Результати в усіх змаганнях, що відносяться до попереднього порушення антидопінгових правил, будуть дискваліфіковані, як це передбачено в статті 10.10.

Коментар до статті 10.9.3.1: Це ж правило застосовується, коли після накладення санкції Антидопінгова Організація виявляє факти, пов'язані з порушенням антидопінгових правил, що відбулися до повідомлення про перше порушення антидопінгових правил, наприклад, Антидопінгова Організація повинна накласти санкцію, ґрунтуючись на санкції, яка могла б бути накладена, якби два порушення були розглянуті одночасно, включаючи застосування обтяжуючих обставин.

10.9.3.2. Якщо Антидопінгова Організація встановить, що Спортсмен або інша Особа вчинили ще одне порушення антидопінгових правил до повідомлення, і що таке порушення сталося за 12 або більше місяців до або після першого виявленого порушення, тоді період Відсторонення для додаткового порушення повинен бути розрахований так, якби додаткове порушення було окремим першим порушенням, і цей період відсторонення повинен бути відбутим послідовно, а не одночасно, з періодом відсторонення, визначеним за раніше виявлене порушення. Якщо застосовується ця стаття 10.9.3.2, порушення, взяті разом, для цілей статті 10.9.1. становлять єдине порушення.

10.9.3.3. Якщо Антидопінгова Організація встановить, що Спортсмен чи інша Особа вчинила порушення статті 2.5 у зв'язку з процесом допінг-контролю та пов'язане з ним порушення антидопінгових правил, порушення статті 2.5 повинно розглядатися як окреме перше порушення і період відсторонення за таке порушення повинен бути відбутим послідовно, а не одночасно, з періодом відсторонення, якщо такий буде призначений, накладеним за основне порушення антидопінгових правил. Якщо застосовується ця стаття 10.9.3.3, порушення, взяті разом, для цілей статті 10.9.1, становлять єдине порушення.

10.9.3.4. Якщо Антидопінгова Організація встановить, що особа вчинила друге або третє порушення антидопінгових правил у період Відсторонення, періоди Відсторонення за сукупністю порушень повинні бути призначені послідовно, а не одночасно.

10.9.4 Сукупність порушень антидопінгових правил протягом десятирічного періоду. Для цілей статті 10.9 кожне порушення антидопінгового правила повинне мати місце впродовж десяти років, щоби вважатися сукупними порушеннями.

10.10. Анулювання результатів Змагань, наступних за відбором Проби або вчиненням порушення антидопінгового правила.

Згідно зі ст.9, додатково до автоматичного анулювання результатів Змагань, під час яких була взята позитивна Проба, усі інші результати, показані на спортивних Змаганнях, починаючи з дати відбору позитивної Проби (при тестуванні на змаганнях або поза змаганнями), або з дати здійснення іншого порушення антидопінгових правил, включаючи період Тимчасового Відсторонення або Відсторонення, мають бути, якщо справедливість не вимагає іншого, анульовані з усіма відповідними наслідками, включаючи позбавлення медалей, очок і призів.

Коментар до статті 10.10: Жодна стаття Кодексу не перешкоджає «чистим» спортсменам або іншим особам, що постраждали від дій особи, яка вчинила порушення антидопінгового правила, вимагати від цієї особи відшкодування збитків.

10.11. Вилучення призових коштів

Антидопінгова Організація або інша Сторона-підписант, яка вилучила призові кошти внаслідок порушення антидопінгових правил, вживає розумних заходів для розподілу та передачі цих призових коштів Спортсменам, які мали б право на них, якщо б Спортсмен-порушник не брав участі у Змаганнях. Міжнародна Федерація може передбачити у своїх правилах, чи будуть перерозподілені призові кошти враховуватися для цілей визначення рейтингу спортсменів.

Коментар до статті 10.11: Ця стаття не має на меті покласти обов'язок на Антидопінгову Організацію або іншу Сторону-підписанта, вживати будь-які дії з метою збору призових коштів, що підлягають поверненню. Якщо Антидопінгова Організація вирішить не вчиняти жодних дій з метою збору призових коштів, що підлягають поверненню, вона може передати своє право на відшкодування таких грошей Спортсмену (особам), які повинні були отримати гроші в іншому випадку. Обґрунтовані заходи щодо розподілу та передачі цих грошових призів можуть включати використання зібраних грошових призів, як було домовлено Міжнародною Федерацією та її Спортсменами.

10.12. Фінансові наслідки

У власних правилах Антидопінгової Організації можуть встановити пропорційне відшкодування витрат або фінансові санкції за порушення антидопінгового правила. Проте Антидопінгові Організації можуть накласти фінансові санкції тільки в тих випадках, де було прийняте рішення про призначення максимального строку Відсторонення, що призначається в інших випадках. Фінансові санкції можуть призначатися, тільки якщо вони не суперечать принципу пропорційності. Відшкодування витрат або фінансові санкції не можуть розглядатися в якості підстави для скорочення строку Відсторонення або іншої санкції, яка підлягає застосуванню відповідно до Кодексу.

10.13. Початок строку Відсторонення

Якщо Спортсмен вже відбуває період Відсторонення за порушення антидопінгового правила, будь-який новий період Відсторонення розпочинається в перший день після закінчення поточного періоду Відсторонення. Інакше, за винятком зазначених нижче ситуацій, строк Відсторонення має розпочинатися з дати винесення остаточного рішення на слуханнях, відповідно до якого призначається строк Відсторонення, або якщо право на слухання не було реалізоване, або слухання не проводились, з дати прийняття Відсторонення або його призначення.

10.13.1. Затримки з причин, незалежних від Спортсмена або іншої Особи

Якщо мали місце значні затримки під час проведення слухань або на інших етапах допінг-контролю з причин, що не залежать від Спортсмена або іншої Особи, то орган, що застосовує санкції, може обчислювати строк Відсторонення з більш ранньої дати, а саме з дати взяття Проби або з останньої дати вчинення порушення антидопінгового правила. Всі результати на Змаганнях, досягнуті в період Відсторонення, включаючи ретроактивне Відсторонення, повинні бути анульовані.

Коментар до статті 10.13.1: У випадках порушення антидопінгового правила, крім статті 2.1, Антидопінговій Організації може знадобитися тривалий час для виявлення і підтвердження фактів, що доводять порушення антидопінгового правила, особливо у випадках, коли Спортсмен або інша Особа вжили заходи задля уникнення викриття. За таких обставин гнучкість, передбачена цією статтею, щодо визначення дати початку санкції з більш ранньої дати, не повинна застосовуватися.

10.13.2. Зарахування відбутого періоду Тимчасового Відсторонення або періоду Відсторонення

10.13.2.1. Якщо Тимчасове Відсторонення відбувається Спортсменом або іншою Особою, Тимчасове Відсторонення повинно бути враховане під час призначення Спортсмену або іншій Особі періоду Відсторонення. Якщо Спортсмен або інша Особа не дотримується Тимчасового Відсторонення, тоді Спортсмен або інша Особа не отримує жодного кредиту за будь-який період відбування Тимчасового Відсторонення. Якщо період Відсторонення був відбутий відповідно до рішення, на яке згодом була подана апеляція, він має бути врахований при призначенні Спортсменові або іншій Особі періоду Відсторонення відповідно до рішення щодо апеляції.

10.13.2.2. Якщо Спортсмен або інша Особа добровільно в письмовій формі прийме Тимчасове Відсторонення, запропоноване Антидопінговою Організацією, і дотримуватиметься його, воно має бути враховане під час призначення Спортсменові або іншій Особі періоду Відсторонення. Копія письмової добровільної згоди на Тимчасове Відсторонення Спортсмена або іншої Особи має бути негайно направлена кожній стороні, наділеній правом отримання повідомлення про можливе порушення антидопінгового правила відповідно до ст. 14.1.

Коментар до статті 10.13.2.2: Добровільна згода Спортсмена на Тимчасове Відсторонення не є ознакою зізнання Спортсмена і не повинна використовуватися для несприятливих висновків по відношенню до Спортсмена.

10.13.2.3. Період Відсторонення не може бути скорочений на будь-який строк до дати початку Тимчасового Відсторонення або добровільного Тимчасового Відсторонення незалежно від того, вирішив спортсмен не брати участь в спортивних Змаганнях сам або був відсторонений командою.

10.13.2.4. У командних видах спорту, де Відсторонення застосовується до команди, якщо справедливості не вимагає іншого, період Відсторонення повинен розпочинатися з дати винесення остаточного рішення про Відсторонення або, якщо від слухання відмовилися, з дати вираження згоди з Відстороненням, або коли воно було накладене іншим чином. Будь-який період Тимчасового Відсторонення команди (накладений або прийнятий добровільно) повинен враховуватися при визначенні загального строку Відсторонення.

10.14. Статус у період Відсторонення або Тимчасового Відсторонення

10.14.1. Заборона на участь у Змаганнях протягом строку Відсторонення або Тимчасового Відсторонення. Жоден Спортсмен або інша Особа, яка була відсторонена або є об'єктом Тимчасового Відсторонення, не має права протягом періоду Відсторонення брати участь у будь-якій якості в спортивних Змаганнях або діяльності (іншій, ніж схвалені освітня або реабілітаційна антидопінгова програми), схвалених або організованих будь-якою Стороною-підписантом або її членською організацією, або клубом чи іншою членською організацією організації-члена Сторони-підписанта, або в спортивних Змаганнях, організованих або санкціонованих професійною лігою, або будь-яким міжнародним або національним організатором спортивного Заходу; або у будь-якій спортивній діяльності елітного або національного рівня, яка фінансується державним органом.

Спортсмен або інша Особа, відсторонений на період довший, ніж чотири роки, після закінчення чотирирічного строку відсторонення може брати участь у якості спортсмена у місцевих спортивних заходах, які не є організованими або іншим чином підпадають під юрисдикцію Сторони-підписанта Кодексу або члена Сторони-підписанта Кодексу, тільки в тому випадку, якщо може брати участь у тренувальних зборах, показових змаганнях чи іншій діяльності, організованих його/її Національною Федерацією або клубом, який є членом такої Національної Федерації або який фінансується державною установою. Окрім цього, відсторонений Спортсмен не може брати участь у змаганнях, організатором яких є професійні ліги (наприклад, НХЛ, НБА, тощо), заходах, організованих стороною, що не є підписантом Кодексу, – міжнародним організатором заходів або організатором національного рівня, – без провокування наслідків, визначених статтею

10.14.3. Термін «діяльність» включає, наприклад, адміністративну діяльність, таку як виконання функцій офіційної особи, директора, співробітника або волонтера в організації, згаданій у цій статті. Відсторонення, застосоване в одному виді спорту, має бути визнане в інших видах спорту відповідно до ст. 15.1, Взаємовизнання). Спортсмену або іншій Особі, яка відбуває період Відсторонення, забороняється тренувати чи виконувати функції Допоміжного Персоналу Спортсмена чи діяти в будь-якій іншій ролі в період Відсторонення, така поведінка може призвести до порушення статті 2.10 іншим Спортсменом. Будь-яке досягнення, досягнуте у період Відсторонення, не повинне визнаватися Стороною-підписантом або її Національною Федерацією для будь-яких цілей.

10.14.2. Повернення до тренувальної діяльності

Єдиним виключенням із статті 10.14.1 може стати повернення Спортсмена до тренувань з командою або використання приміщень клубу або іншої організації, що входить до складу Сторони-підписанта протягом часу, залежно від того, що коротше: (1) останні два місяці Відсторонення Спортсмена; (2) остання чверть накладеного строку Відсторонення.

Коментар до статті 10.14.2: У багатьох командних видах спорту і деяких індивідуальних (наприклад, стрибки з трампліна, гімнастика), Спортсмен не може ефективно тренуватися самостійно, щоб підготуватися до Змагань у кінці свого періоду Відсторонення. Протягом тренувального

періоду, описаного в цій статті, відсторонений Спортсмен не має права змагатися або долучитися до будь-якої діяльності, описаної у ст. 10.14.1, іншої, ніж тренувальна).

10.14.3. Порушення заборони на участь протягом строку Відсторонення або Тимчасового Відсторонення

Якщо відсторонений Спортсмен або інша Особа порушить заборону, встановлену в статті 10.14.1, результати такої участі будуть анульовані, а новий період Відсторонення, рівний по тривалості першому періоду, буде доданий до кінця першого періоду Відсторонення. Новий період Відсторонення, включаючи попередження і відсутність періоду Відсторонення, може бути змінений з урахуванням ступеня Вини Спортсмена або іншої Особи та інших обставин справи. Визначення того, чи порушив Спортсмен або інша Особа заборону на участь і чи доцільна зміна періоду Відсторонення, повинне здійснюватись Антидопінговою Організацією, яка проводила Обробку Результатів і призначила первинний період Відсторонення. На це рішення може бути подана апеляція відповідно до ст.13.

Спортсмен або інша Особа, яка порушила заборону на участь під час Тимчасового Відсторонення, визначеного у статті 10.14.1, не отримає жодного кредиту за будь-який період Тимчасового Відсторонення, і результати такої участі повинні бути анульовані.

У тих випадках, коли Допоміжний Персонал Спортсмена або інша Особа сприяє особі в порушенні заборони на участь під час Відсторонення або Тимчасового Відсторонення, Антидопінгова Організація повинна накладати санкції за порушення ст. 2.9 за таке сприяння.

10.14.4. Відмова у фінансуванні на строк Відсторонення

Додатково, за будь-яке порушення антидопінгового правила, якщо не було застосоване скорочення санкції відповідно до ст. 10.5 або 10.6, Сторонами-підписантами, їх членами і урядами буде припинено в повному обсязі або частково фінансування, пов'язане зі спортивною діяльністю, або надання інших пільг.

10.15. Автоматичне оприлюднення санкції

Обов'язковою частиною кожної санкції є автоматичне оприлюднення, передбачене статтею 14.3. *Коментар до статті 10:* Гармонізація санкцій була однією з найбільш обговорюваних і спірних сфер боротьби з допінгом. Гармонізація означає, що при оцінці унікальних фактів кожної справи застосовуються однакові правила і критерії. Наводились аргументи проти обов'язкової гармонізації санкцій, що базуються на індивідуальних особливостях різних видів спорту, включаючи, наприклад, наступне: в деяких видах спорту Спортсмени є професіоналами, які заробляють завдяки спорту значні суми грошей, а в інших вони є простими аматорами; в тих видах спорту, де кар'єра Спортсмена коротка, стандартний строк Відсторонення має велике значення для Спортсмена, ніж в тих, де кар'єра традиційно більш тривала. Основним аргументом на користь гармонізації є те, що просто неправильно, що два Спортсмени з однієї країни, аналіз Проб яких виявив наявність однієї і тієї ж Забороненої Речовини, за однакових обставин можуть отримати різні санкції тільки на тій підставі, що вони займаються різними видами спорту. Крім того, гнучкість при призначенні санкції часто розглядається як неприйнятна можливість для деяких спортивних організацій бути більш терпимими до справжніх порушників. Відсутність гармонізації при призначенні санкцій часто є причиною юрисдикційного конфлікту між Міжнародними Федераціями і Національними Антидопінговими Організаціями.

СТАТТЯ 11. НАСЛІДКИ ДЛЯ КОМАНД

11.1. Тестування в командних видах спорту

Відповідно до ст. 7, якщо більше одного члена команди в командних видах спорту проінформовано про порушення антидопінгового правила у зв'язку зі спортивним Заходом, керівний орган заходу повинен провести відповідне цільове тестування команди протягом періоду проведення Заходу.

11.2. Наслідки для командних видів спорту

Якщо більше двох членів команди в командних видах спорту вчинили порушення антидопінгового правила під час спортивного Заходу, керівний орган такого Заходу повинен накласти відповідну санкцію на команду (наприклад, зняття очок, дискваліфікація зі змагань або дискваліфікація із Заходу або іншу санкцію) на додаток до Наслідків, застосованих до окремих Спортсменів, які вчинили порушення антидопінгових правил.

11.3. Право організатора спортивного Заходу або Міжнародної Федерації посилити наслідки для командних видів спорту Керівний орган Заходу може ухвалити рішення про застосування таких правил під час заходу, які передбачають суворіші наслідки, ніж наведені в ст. 11.2. Таким же чином, Міжнародна Федерація, в межах своїх повноважень, може вирішити ухвалити правила, які передбачають більш жорсткі наслідки для командних видів спорту, замість правил, передбачених у статті 11.2.

Коментар до статті 11.3: Наприклад, МОК може встановити правила, що передбачають дискваліфікацію команди на час Олімпійських ігор на підставі меншої кількості порушень антидопінгового правила в період проведення Олімпійських ігор.

СТАТТЯ 12. САНКЦІЇ СТОРИН-ПІДПИСАНТІВ, ЗАСТОСОВНІ ДО ІНШИХ СПОРТИВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Кожна Сторона-підписант повинна ухвалити правила, які зобов'язують кожного її члена-організацію і будь-який інший спортивний орган, над яким вона має повноваження, виконувати, впроваджувати, підтримувати та застосовувати Кодекс у рамках компетенції цієї організації або органу. Коли Стороні-підписанту стане відомо, що один з її членів-організацій або інший спортивний орган, над яким вона має повноваження, не виконав такого зобов'язання, така Сторона-підписант повинна вжити відповідних заходів проти такої організації чи органу. Зокрема, дії і правила Сторони-підписанта повинні включати можливість виключення всіх або деякої групи членів такої організації чи органу з визначених майбутніх подій або всіх подій, що проводяться протягом визначеного періоду часу.

Коментар до статті 12: Ця стаття не має на меті зобов'язати Сторону-підписанта активно контролювати кожного з її членів-організацій щодо невідповідності, а навпаки, вимагає від Сторони-підписанта вжити заходів, коли їм стане відомо про такі дії.

СТАТТЯ 13. ОБРОБКА РЕЗУЛЬТАТІВ: АПЕЛЯЦІЇ

13.1. Рішення, на які можуть подаватися апеляції

На рішення, ухвалені відповідно до цього Кодексу або цих правил, розроблених на основі Кодексу, можуть подаватися апеляції у порядку, передбаченому статтями Кодексу 13.2–13.4 або іншим чином, передбаченим у Кодексі або Міжнародних Стандартах. Під час розгляду апеляції оскаржувані рішення залишаються в силі, якщо інакше не вирішить орган, який розглядає апеляцію.

13.1.1. Необмежений обсяг перегляду

Обсяг перегляду по апеляції включає всі питання, що мають відношення до справи, і прямо не обмежений питаннями або обсягом розгляду питань, що були предметом розгляду органу, який ухвалив оскаржуване рішення. Будь-яка сторона апеляції може подати докази, юридичні аргументи та вимоги, які не були висунуті під час слухання у першій інстанції доти, поки вони впливають з тієї самої причини позову або тих самих загальних фактів чи обставин, порушених або вирішених у слуханнях у першій інстанції.

Коментар до статті 13.1.1: Змінений текст статті не має на меті внесення суттєвих змін до Кодексу 2015 року, а є уточненням. Наприклад, коли Спортсмена в першій інстанції слухання було обвинувачено лише за втручання, але така поведінка також може містити ознаки правопорушення «співучасть», апелянт може наполягати на обвинуваченні в порушенні обох правил – втручання та співучасть – в апеляційній інстанції.

13.1.2. САС не повинен приймати висновки, зроблені в оскаржуваному рішенні

При ухваленні рішення САС не повинен приймати як dokonані факти, встановлені у рішенні органу, рішення якого оскаржується.

Коментар до статті 13.1.2: САС проводить розгляд de novo. Попередній розгляд не обмежує докази і не має значення під час слухань в САС.

13.1.3. ВАДА не зобов'язана вичерпувати внутрішні засоби перегляду

У тих випадках, коли ВАДА має право на оскарження відповідно до статті 13, і жодна зі сторін не подала апеляцію на остаточне рішення в рамках процедури, розробленої Антидопінговою Організацією, ВАДА може подати апеляцію на таке рішення безпосередньо в САС, оминаючи способи внутрішнього перегляду, передбачені Антидопінговою Організацією.

Коментар до статті 13.1.3: Якщо рішення винесено до заключної стадії процесу, розробленого Антидопінговою Організацією, наприклад, протягом першого слухання, і жодна зі сторін не збирається подавати апеляцію на це рішення на наступний рівень процедури, розробленої Антидопінговою Організацією (наприклад, до ради керівників), ВАДА може оминати наявні рівні внутрішнього процесу Антидопінгової Організації і подати апеляцію безпосередньо в САС.

13.2. Апеляції з приводу рішень щодо порушень антидопінгового правила, Наслідків, Тимчасових Відсторонень, виконання рішень та повноважень

На вказані нижче рішення апеляція може подаватися тільки в порядку, передбаченому статтею 13.2:

- рішення про те, що було вчинене порушення антидопінгового правила;
- рішення про застосування або незастосування Наслідків за порушення антидопінгового правила;
- рішення про те, що порушення антидопінгового правила не було;
- рішення про те, що провадження стосовно порушення антидопінгового правила не може бути продовжене через процедурні причини (включаючи, наприклад, закінчення строку давності);
- рішення ВАДА не звільняти Спортсмена, який залишав спорт, від обов'язку надавати повідомлення про повернення до Змагань за шість місяців до такого повернення відповідно до статті 5.6.1;
- рішення ВАДА про передачу повноважень з Обробки Результатів відповідно до статті 7.1;
- рішення Антидопінгової Організації не висувати Несприятливий Результат Аналізу або Атиповий Результат Аналізу в якості порушення антидопінгового правила;
- рішення не продовжувати розгляд справи щодо порушення антидопінгового правила після розслідування відповідно до Міжнародного Стандарту з обробки результатів;
- рішення застосувати чи скасувати Тимчасове Відсторонення на підставі попередніх слухань;
- невідповідність Антидопінгової Організації статті 7.4;
- рішення щодо відсутності в Антидопінгової Організації повноважень щодо розгляду можливого порушення антидопінгового правила або його наслідків;
- рішення відмінити або не відмінити наслідки, або відновити чи не відновлювати наслідки відповідно до статті 10.7.1;
- недотримання статей 7.1.4 та 7.1.5;
- невиконання статті 10.8.1;
- рішення за статтею 10.12.3;
- рішення Антидопінгової Організації не виконувати рішення іншої Антидопінгової Організації відповідно до статті 15;
- рішення відповідно до статті 27.3 можуть бути оскаржені виключно відповідно до цієї статті 13.2.

13.2.1. Апеляції, що стосуються Спортсменів Міжнародного Рівня або Міжнародних спортивних Заходів

Якщо порушення сталося під час Міжнародного спортивного Заходу або якщо справа стосується Спортсмена Міжнародного рівня, апеляція на винесене рішення має подаватися виключно до САС.

Коментар до статті 13.2.1: Рішення САС є остаточними і обов'язковими, за винятком будь-якого перегляду, передбаченого законом, що застосовується до анулювання або виконання арбітражних рішень.

13.2.2. Апеляції, що стосуються інших Спортсменів або інших Осіб

У випадках, що не підпадають під дію статті 13.2.1, апеляція на рішення може подаватися до апеляційного органу, як це визначено правилами Національної Антидопінгової Організації.

Такі апеляції мають відповідати наступним принципам:

- проведення своєчасних слухань;

неупередженість, операційна та інституційна незалежність комісії, що здійснює слухання; – право бути представленим адвокатом за власний кошт; – своєчасне обґрунтоване рішення в письмовій формі.

Якщо під час апеляції немає такого органу, як описано вище, Спортсмен або інша Особа має право подавати апеляцію безпосередньо до САС.

13.2.3. Особи, які мають право подавати апеляції

13.2.3.1. Апеляції, що стосуються Спортсменів Міжнародного рівня або Міжнародних Змагань У випадках, передбачених статтею 13.2.1, подавати апеляцію до САС мають право:

- а) Спортсмен або інша Особа, відносно якої було прийняте оскаржуване рішення;
- б) інша сторона справи, прав якої стосується оскаржуване рішення;
- в) відповідна Міжнародна Федерація;
- г) Національна Антидопінгова Організація країни проживання Особи або країни, громадянином якої вона є або яка видала ліцензію;
- г) Міжнародний олімпійський комітет або Міжнародний паралімпійський комітет, коли рішення пов'язане з проведенням Олімпійських ігор або Паралімпійських ігор, зокрема рішення про допуск до участі в Олімпійських чи Паралімпійських іграх;
- д) ВАДА.

13.2.3.2. Апеляції, що стосуються інших Спортсменів або інших Осіб

У випадках, передбачених статтею 13.2.2, сторони, які мають право подавати апеляцію до національного апеляційного органу, визначаються відповідно до правил, прийнятих Національною Антидопінговою Організацією, але до їх кола мають входити як мінімум:

- а) Спортсмен або інша Особа, відносно якої ухвалено оскаржуване рішення;
- б) інша сторона справи, права якої зачіпає оскаржуване рішення;
- в) відповідна Міжнародна Федерація;
- г) Національна Антидопінгова Організація країни проживання цієї особи, або країн, громадянство або ліцензію яких має особа;
- г) Міжнародний олімпійський комітет або Міжнародний паралімпійський комітет, коли рішення пов'язане з проведенням Олімпійських ігор або Паралімпійських ігор, зокрема рішення про допуск до участі в Олімпійських чи Паралімпійських іграх;
- д) ВАДА.

У випадках, передбачених ст. 13.2.2, ВАДА, Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паралімпійський комітет і відповідні Міжнародні Федерації також мають право оскаржити до САС рішення органу апеляційної інстанції національного рівня. Будь-яка сторона, яка оскаржує таке рішення, має право на допомогу САС у витребуванні усієї необхідної інформації від Антидопінгової Організації, рішення якої оскаржується, і така інформація повинна бути надана, якщо цього вимагатиме САС.

13.2.3.3. Обов'язок повідомляти

Усі сторони будь-якої апеляції у САС повинні забезпечити своєчасне повідомлення ВАДА та всіх інших сторін, що мають право на апеляцію, про своє звернення до САС.

13.2.3.4. Остаточний строк подачі апеляції для сторін, окрім ВАДА

Остаточний строк для подачі апеляції для сторін, окрім ВАДА, повинен бути визначений у правилах Антидопінгової Організації, що проводить Обробку Результатів.

13.2.3.5. Остаточний строк подачі апеляції для ВАДА

Остаточний строк подачі апеляції ВАДА повинен бути пізнішим за такий:

- (а) двадцять один день з останнього дня, у який будь-яка інша сторона справи могла подати апеляцію, або
- (б) двадцять один день після отримання ВАДА повного комплекту документів, дотичних до рішення.

13.2.3.6. Апеляція на рішення про застосування Тимчасового Відсторонення

Незважаючи на вищезазначене, апеляція з приводу Тимчасового Відсторонення може подаватися тільки Спортсменом або іншою Особою, на яку було накладено Тимчасове Відсторонення.

Коментарі до статті 13.2.3: Строк подання апеляції стороною не може починатися раніше, ніж така сторона отримала рішення, незалежно від того, чи регулюється це питання правилами САС

або статтею 13.2.3. З цієї причини строк на реалізацію права на подачу апеляції не може спливати, якщо сторона не отримала рішення.

13.2.4. Дозвіл на подачу зустрічних апеляцій та інших подальших апеляцій

Зустрічні апеляції та інші подальші апеляції, подані будь-яким відповідачем, заявленим по справах, що розглядаються САС, прямо дозволені відповідно до Кодексу. Будь-яка сторона, яка має право подати апеляцію відповідно до статті 13, може подати зустрічну апеляцію або наступну апеляцію до закінчення строку надання відгуку сторонами.

Коментар до статті 13.2.4: Це положення необхідне у зв'язку з тим, що з 2011 року правила САС більше не дозволяють Спортсмену подавати зустрічну апеляцію, коли Антидопінгова Організація подає апеляцію на рішення після закінчення часу на подачу апеляції у Спортсмена. Це положення дає змогу проводити всебічне слухання для всіх сторін.

13.3. Неспроможність Антидопінгової Організації ухвалити своєчасне рішення

Коли Антидопінгова Організація в конкретному випадку не спроможна ухвалити рішення щодо того, чи було вчинене порушення антидопінгового правила у строки, встановлені ВАДА, то ВАДА може подати апеляцію безпосередньо до САС, як у випадку, якби Антидопінгова Організація винесла рішення про відсутність порушення антидопінгового правила. Якщо колегія САС встановить, що порушення антидопінгового правила мало місце і ВАДА діяло обґрунтовано, подавши апеляцію безпосередньо до САС, витрати ВАДА і оплата послуг адвокатів у зв'язку з провадженням повинні бути відшкодовані ВАДА за кошти Антидопінгової Організації.

Коментар до статті 13.3: Враховуючи різні обставини під час розслідування й Обробки Результатів у випадках порушення антидопінгових правил, не завжди Антидопінгова Організація може ухвалити рішення до якогось фіксованого часу до того, як ВАДА втрутиться, подавши апеляцію безпосередньо до САС. Проте перед здійсненням такого кроку ВАДА консультуватиметься з Антидопінговою Організацією і надасть їй можливість пояснити, чому вона досі не винесла рішення. Це правило жодним чином не забороняє Міжнародній Федерації встановити свої правила, що дають їй змогу розглядати питання, пов'язані з неправомірною затримкою Обробки Результатів однієї з її Національних Федерацій.

13.4. Апеляція з приводу ДТВ

Рішення щодо ДТВ можуть бути оскаржені виключно у порядку, передбаченому статтею 4.4.

13.5. Повідомлення про рішення щодо апеляції

У порядку, передбаченому статтею 14.2, будь-яка Антидопінгова Організація, що є стороною апеляційного провадження, повинна негайно надати рішення за результатами розгляду апеляції Спортсмену або іншій Особі та іншим Антидопінговим Організаціям, що мали б право на оскарження відповідно до статті 13.2.3.

13.6. Апеляції на рішення, винесені відповідно до статті 24.1

Повідомлення, що не заперечується, таким чином стає остаточним рішенням, відповідно до статті 24.1, визнаючи Сторону-підписанта невідповідною Кодексу і накладаючи наслідки за таку невідповідність, також як і умови для відновлення Сторони-підписанта, може бути оскаржено в САС, як встановлено Міжнародним Стандартом відповідно до Кодексу Сторонами-підписантами.

13.7. Апеляції на рішення про припинення дії або відкликання акредитації лабораторії

На рішення ВАДА про призупинення дії або позбавлення акредитації лабораторії апеляції можуть подаватися лише самою лабораторією і виключно до САС.

Коментар до статті 13: Метою Кодексу є вирішення антидопінгових справ через справедливий й прозорі внутрішні процеси, що передбачають можливість остаточної апеляції. У статті 14 процес ухвалення Антидопінговими Організаціями рішень зроблений прозорим. Відповідні особи та організації, зокрема ВАДА, мають можливість згодом подавати апеляції на такі рішення. Слід зазначити, що під визначення зацікавлених осіб і організацій, які мають право подавати апеляції за

статтею 13, не підпадають Спортсмени або їх федерації, яким може бути вигідне Відсторонення іншого учасника змагань.

СТАТТЯ 15. ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ

15.1. Автоматична зобов'язуюча дія рішень Антидопінгових Організацій Сторін-підписантів

15.1.1. Рішення про порушення антидопінгових правил, ухвалене Антидопінговою Організацією Сторони-підписанта, апеляційним органом (стаття 13.2.2) або САС, повинне, після повідомлення сторін провадження, автоматично ставати обов'язковим, окрім Сторін провадження, для всіх Сторін-підписантів у всіх видах спорту з переліченим вище ефектом:

15.1.1.1. Рішення будь-якого з вищеназваних органів про накладення Тимчасового Відсторонення (після того, як відбулося попереднє слухання, або Спортсмен чи інша Особа прийняла Тимчасове Відсторонення, або відмовилася від права на попереднє слухання, прискорене слухання чи прискорене оскарження, запропоноване відповідно до статті 7.4.3) автоматично забороняє Спортсмену або іншій Особі під час Тимчасового Відсторонення брати участь (як визначено у статті 10.14.1) у всіх видах спорту в межах повноважень будь-якої Сторони-підписанта.

15.1.1.2. Рішення будь-якого з вищеназваних органів про застосування періоду Відсторонення (після того, як слухання відбулося або право на нього не було реалізоване) автоматично забороняє Спортсмену або іншій Особі під час Відсторонення брати участь (як визначено у статті 10.14.1) у всіх видах спорту в межах повноважень будь-якої Сторони-підписанта.

15.1.1.3. Сторони-підписанти зобов'язані визнавати рішення про порушення антидопінгових правил, ухвалені вищеназваними органами.

15.1.1.4. Рішення будь-якого з вищеназваних органів про анулювання результатів згідно зі статтею 10.10 показаних протягом визначеного періоду, автоматично анулює всі результати, отримані в межах повноважень будь-якої Сторони-підписанта протягом такого визначеного періоду.

15.1.2. Кожна Сторона-підписант зобов'язана визнати та виконувати рішення і застосовані ним наслідки, як це передбачено статтею 15.1.1, без необхідності вчинення будь-яких подальших дій, з дати, що настає раніше або отримання Стороною-підписантом фактичного повідомлення про рішення, або дати розміщення рішення в базі АДАМС ВАДА.

15.1.3. Сторони-підписанти зобов'язані визнавати рішення Антидопінгової Організації, апеляційного органу або САС про призупинення або скасування наслідків без необхідності вчинення будь-яких подальших дій, з дати, що настає раніше або отримання Стороною-підписантом фактичного повідомлення про рішення, або дати розміщення рішення в базі АДАМС.

15.1.4. Однак, незважаючи на будь-яке положення статті

15.1.1, рішення про порушення антидопінгових правил, ухвалене Організатором Великого Спортивного Заходу в провадженні по прискореній процедурі під час Заходу, не є обов'язковим для інших Сторін-підписантів, якщо тільки правилами Організатора Великого Спортивного Заходу не передбачено, що Спортсмен або інша Особа має можливість подати апеляцію за звичайною процедурою.

Коментар до статті 15.1: В якості прикладу, якщо правила Організатора Великого Спортивного Заходу дають Спортсмену або іншій Особі можливість вибору оскарження в САС за прискореною процедурою або оскарження в САС за звичайною процедурою, остаточне рішення або рішення Організатора Великого Спортивного Заходу є обов'язковою для інших Сторін-підписантів незалежно від того, чи вибирає Спортсмен або інша Особа можливість прискореного оскарження.

СТАТТЯ 17. СТРОК ДАВНОСТІ

Відносно спортсмена або іншої особи не може бути розпочато жодних проваджень у зв'язку з порушенням антидопінгового правила, якщо він або вона не були повідомлені про факт порушення антидопінгового правила відповідно до статті 7, або якщо не було зроблено розумних спроб здійснити таке повідомлення, через десять років з дати можливого порушення антидопінгового правила.

СТАТТЯ 26. ТЛУМАЧЕННЯ КОДЕКСУ

- 26.1. Офіційний текст Кодексу затверджується ВАДА і публікується англійською і французькою мовами. У разі будь-яких розбіжностей між англійською і французькою версіями переважатиме версія англійською мовою.
- 26.2. Примітки, що супроводжують різні положення Кодексу, повинні використовуватися для його тлумачення.
- 26.3. Кодекс повинен тлумачитися як незалежний і автономний текст, без посилань на існуючі закони і норми, прийняті Сторонами-підписантами або їх урядами.
- 26.4. Заголовки, використані для різних частин і статей Кодексу, подані виключно для зручності і не повинні вважатися частиною положень Кодексу, і не повинні впливати на зміст положень, до яких вони відносяться.
- 26.5. Якщо в Кодексі або Міжнародному Стандарті використовується термін «дні», він означає календарні дні, якщо не визначено інше.
- 26.6. Кодекс не має зворотної сили відносно справ, у яких рішення не було ухвалене до його затвердження та імплементації у власні правила Стороною-підписантом. Однак порушення антидопінгових правил, що мали місце «до Кодексу», продовжуватимуть вважатися «першими порушеннями» або «повторними порушеннями» для цілей визначення санкцій за статтею 10 при подальших порушеннях антидопінгових правил після ухвалення Кодексу.
- 26.7. Розділ «Цілі, сфера застосування і структура Всесвітньої антидопінгової програми і Кодексу» і Додаток 1 «Визначення», і Додаток 2 «Приклади застосування ст.10» повинні вважатися невід'ємними частинами Кодексу.

ДОДАТОК 1: ВИЗНАЧЕННЯ

АДАМС (ADAMS – Anti-Doping Administration & Management System): Система антидопінгового адміністрування і управління – це система, призначена для керування базою даних, розміщеною в Інтернеті, шляхом введення, зберігання, поширення даних і складання звітів, розроблена для надання допомоги зацікавленим сторонам і ВАДА в їх антидопінговій діяльності за умови дотримання законодавства про захист персональних даних.

Антидопінгова діяльність (Anti-doping Activities): Антидопінгова Освіта та інформація, планування розподілу тестів, обслуговування Реєстраційного Пулу Тестувань, управління Біологічними Паспортами Спортсменів, проведення Тестування, організація аналізу Проб, збір даних та проведення розслідувань, обробка заявок на ДТВ, Обробка Результатів, слухання, моніторинг та забезпечення дотримання будь-яких застосованих Наслідків та всі інші заходи, пов'язані з антидопінгом, що повинні здійснюватися Антидопінговою Організацією або від її імені, як це визначено Кодексом та/або Міжнародними стандартами.

Антидопінгова організація (Anti-Doping Organization): ВАДА або Сторона-підписант, відповідальна за ухвалення правил, спрямованих на започаткування, впровадження і виконання будь-якої частини процесу допінг-контролю. Зокрема, антидопінговими організаціями є Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паралімпійський комітет, інші Організатори великих спортивних заходів, які проводять тестування на своїх спортивних заходах, міжнародні федерації та Національні антидопінгові організації.

Анулювання (Disqualification): Див. Наслідки порушення антидопінгових правил.

Атиповий результат (Atypical Finding): Повідомлення з лабораторії, акредитованої ВАДА, або іншої лабораторії, схваленої ВАДА, про результат, який відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій або відповідних Технічних документів, потребує подальшого розслідування, до встановлення несприятливого результату аналізу.

Атиповий показник у паспорті (Atypical Passport Finding): Висновок, визначений як атиповий показник у паспорті, як передбачено у застосованих Міжнародних стандартах.

Біологічний паспорт спортсмена (Athlete Biological Passport): Програма і методи збору й узагальнення даних, визначених у Міжнародному стандарті тестування і розслідувань та Міжнародним стандартом для лабораторій.

ВАДА (WADA – World Anti-Doping Agency): Всесвітнє антидопінгове агентство.

Використання (Use): Використання, нанесення, ковтання, введення ін'єкційним шляхом, або споживання будь-яким іншим способом будь-чого, що належить до заборонених речовин або заборонених методів.

Вина (Fault): Будь-яке порушення обов'язку або будь-яка відсутність пильності, домірна певній ситуації. Фактори, які повинні братися до уваги при оцінці ступеня вини спортсмена або іншої особи, включають, наприклад, досвід спортсмена або іншої особи, чи є спортсмен або інша особа, яка перебуває під захистом, особливі обставини, такі як інвалідність, ступінь ризику, який повинен був усвідомлюватися спортсменом, рівень пильності, який спортсмен повинен був проявити, і розслідування, яке спортсмен повинен був провести по відношенню до встановлення ступеня можливого ризику. При оцінці ступеня вини спортсмена або іншої особи обставини, які беруться до уваги, повинні бути визначені та стосуватися справи, щоб пояснити відступ спортсмена або іншої особи від очікуваного стандарту поведінки. Наприклад, те, що спортсмен втратить можливість заробляти кошти протягом періоду відсторонення, або що у спортсмена залишиться мало часу для продовження кар'єри, або розклад спортивного календаря не вважатиметься фактом, що стосується справи, який буде взято до уваги при скороченні періоду відсторонення за статтею 10.6.1 або 10.6.2.

Коментар. Критерій оцінки ступеня вини спортсмена однаковий для всіх статей, де вина береться до уваги. Проте відповідно до статті 10.6.2 не допускається скорочення санкції, тільки якщо при визначенні ступеня вини не було висновку, що з боку спортсмена або іншої особи мала місце незначна вина або необережність.

Відсторонення (Ineligibility): Див. Наслідки порушення антидопінгового правила.

Відсутність вини або необережності (No Fault or Negligence): Доведення спортсменом або іншою особою факту, що він або вона не знали або не підозрювали і не могли об'єктивно знати або підозрювати навіть за умови проявлення найбільшої обережності, що він або вона використали, або йому чи їй було призначено заборонену речовину або заборонений метод, або він чи вона іншим чином порушили антидопінгове правило. Якщо спортсмен не є особою, що перебуває під захистом або спортсменом-аматором, у випадках порушення антидопінгового правила за статтею 2.1 спортсмен також повинен показати, як заборонена речовина потрапила до організму спортсмена.

Володіння (Possession): Фактичне фізичне володіння, або презюмоване володіння (яке має місце, тільки якщо особа має виключний контроль або має намір набути контроль над забороненою речовиною або методом, або допуск до приміщення, в якому перебуває заборонена речовина або заборонений метод). За умови, однак, якщо особа не має виключний контроль над забороненою речовиною або забороненим методом або допуску до місцезнаходження забороненої речовини або методу, презюмоване володіння має місце тільки тоді, коли особа знала про наявність забороненої речовини або забороненого методу і мала намір заволодіти ними. Однак порушенням антидопінгових правил не вважаються ті випадки, коли особа просто володіє забороненою речовиною або методом, якщо перед тим, як вона отримає будь-яке повідомлення про порушення антидопінгових правил, вона здійснить конкретні дії з метою показати, що вона ніколи не намагалася володіти ними та відмовиться від володіння, заявивши про це антидопінговій організації. Одна будь-яка дія, протилежна вказаному у цьому визначенні, купівля (включаючи через будь-які електронні або інші засоби) забороненої речовини або забороненого методу, становить володіння особою, яка здійснює покупку.

Коментар. За цим визначенням анаболіки, виявлені в автомобілі спортсмена, становитимуть порушення, крім тих випадків, коли спортсмен доведе, що хтось інший користувався його автомобілем. У такому разі антидопінгова організація має довести, що, навіть якщо спортсмен не мав виключного контролю над автомобілем, він знав про анаболіки і мав намір встановити контроль над ними. Таким самим чином, якщо в домашній аптечці спортсмена, до якої мали доступ спортсмен та його подружжя, виявлено анаболіки, антидопінгова організація має довести, що спортсмен знав про наявність стероїдів в аптечці і мав намір встановити над ними контроль. Сам акт

купівлі забороненої речовини є володінням, навіть у випадку, коли продукт не доставлено, отримано іншою особою або відправлено на адресу третьої особи.

Втручання (Tampering): Зміна з незаконною метою і/або незаконним способом; неправомірний вплив; незаконне втручання; перешкоджання; введення в оману; шахрайство з метою зміни результатів; перешкоджання проведенню загальних процедур.

Дозвіл на терапевтичне використання (ДТВ) (TUE): Дозвіл на терапевтичне використання дозволяє спортсмену за станом здоров'я використовувати заборонену речовину або заборонений метод, але лише у разі дотримання умов, встановлених статтею 4.4 та Міжнародним стандартом винятків із терапевтичного використання.

Допінг-контроль (Doping Control): Всі етапи та процеси, починаючи з планування тестування і закінчуючи остаточним розглядом апеляції та забезпеченням наслідків, включаючи всі стадії, включаючи, але не обмежуючись ними; тестування, розслідування, ДТВ, забір проб і поводження з ними, лабораторний аналіз, обробка результатів і проведення слухань і оскарження, а також розслідування чи провадження, пов'язані з порушеннями статті 10.14 (статус під час відсторонення або тимчасове відсторонення).

Допоміжний персонал спортсмена (Athlete Support Personnel): Будь-який тренер, інструктор, менеджер, агент, технічний персонал команди, офіційна особа, медичний, фельдшерський персонал, один з батьків чи будь-яка інша особа, яка працює зі спортсменом, лікує або допомагає спортсмену під час підготовки й участі в спортивних змаганнях.

Заборонена речовина (Prohibited Substance): Будь-яка речовина або клас речовин, що наведені в Забороненому списку.

Заборонений метод (Prohibited Method): Будь-який метод, включений до Забороненого списку.

Заборонений список (Prohibited List): Список, що встановлює перелік заборонених речовин і заборонених методів.

Забруднений продукт (Contaminated Product): Продукт, що містить заборонену речовину, яка не вказана на етикетці продукту або в інформації, яку можна отримати шляхом належного пошуку в Інтернеті.

Захищена Особа (Protected Person): Спортсмен або інша фізична Особа, яка на момент порушення антидопінгових правил: (I) не досягла шістнадцяти років; (II) не досягла вісімнадцяти років і не включена до жодного Реєстраційного пулу тестувань і ніколи не брала участь у жодних Міжнародних Заходах у відкритій категорії; або (III) з причин, окрім віку, була визначена такою, що не має правоздатності відповідно до чинного національного законодавства.

Коментар щодо Захищеної особи: Кодекс ставиться до Захищених осіб інакше, ніж до інших Спортсменів чи інших Осіб за певних обставин, ґрунтуючись на розумінні того, що до досягнення певного віку чи інтелектуальних можливостей, Спортсмен чи інша Особа не може володіти розумовими можливостями розуміти та оцінювати заборони проти поведінки, що містяться в Кодексі. Сюди можна віднести, наприклад, спортсмена-паралімпійця із задокументованою відсутністю правоздатності через порушення інтелекту. Термін «відкрита категорія» означає виключення конкуренції, яка обмежується категоріями молодших або вікових груп.

Змагальний період (In-Competition): «Змагальний період» означає період, що починається з двадцять третьої години п'ятдесяти дев'яти хвилин за день до змагання, у якому спортсмен заявлений на участь, і до кінця такого змагання та процесу забору проб, що відноситься до такого змагання. Однак, якщо ВАДА може затвердити для конкретного виду спорту альтернативне визначення, якщо Міжнародна федерація надає переконливе обґрунтування того, що для її спорту необхідно інше визначення; після такого затвердження ВАДА всі основні організації подій для даного виду спорту повинні дотримуватися альтернативних визначень.

Коментар: Загальновизнане визначення для змагань забезпечує більшу гармонізацію серед спортсменів у всіх видах спорту, усуває або зменшує плутанину серед спортсменів щодо відповідних часових рамок для тестування під час змагань, уникає ненавмисних несприятливих аналітичних висновків між змаганнями та під час змагань, і допомагає запобігти будь-яким потенційним перевагам для підвищення продуктивності від заборонених речовин у позазмагальний період та до періоду змагань.

Змагання (Competition): Одиночний забіг, заплив, гонка, матч, гра або одиночна дисципліна – наприклад, баскетбольний матч або фінали Олімпійських спринтів на 100 метрів у легкій атлети-

ці. Для багатоетапних гонок та інших спортивних дисциплін, коли нагороди присуджуються щоденно або на інших проміжних підставах, відмінності між змаганням і спортивним заходом встановлюються відповідно до правил, ухвалених відповідною Міжнародною федерацією.

Індивідуальний вид спорту (Individual Sport): Будь-який вид спорту, який не є командним.

Істотне сприяння (Substantial Assistance): Для цілей статті 10.7.1, особа, яка істотно сприяє, повинна: 1) письмово з власним підписом або записаним інтерв'ю надати інформацію, що стосується порушення антидопінгового правила, якою вона володіє або інше провадження, описане у статті 10.7.1.1.; 2) повною мірою сприяти розслідуванню і офіційному розгляду будь-якого випадку, пов'язаного із цією інформацією, включаючи, наприклад, надання свідчень на слуханнях, якщо надійде відповідний запит від антидопінгової організації або комісії, яка проводить слухання. Надана інформація має заслуговувати на довіру і бути важливою для розслідування випадку, щодо якого було порушено справу, або, якщо справу ще не порушено, має надати достатні підстави для порушення такої справи.

Кодекс (Code): Всесвітній антидопінговий кодекс.

Командний вид спорту (Team Sport): Вид спорту, в якому дозволена заміна учасників команд під час змагань.

Конвенція ЮНЕСКО (UNESCO Convention): Міжнародна Конвенція «Про боротьбу з допінгом в спорті», прийнята 33-ю сесією Генеральної конференції ЮНЕСКО 19 жовтня 2005 року, включаючи всі поправки, прийняті державами-учасниками Конвенції, а також Конференцією сторін Міжнародної Конвенції «Про боротьбу з допінгом в спорті».

Маркер (Marker): Сполука, група сполук або біологічних параметрів, які свідчать про використання забороненої речовини або забороненого методу.

Метаболіт (Metabolite): Будь-яка сполука, що утворюється в результаті процесу біотрансформації.

Міжнародний спортивний захід (International Event): Спортивний захід або змагання, керівним органом якого є Міжнародний олімпійський комітет, Міжнародний паралімпійський комітет, міжнародна федерація, організатор великого спортивного заходу або інша міжнародна спортивна організація, що є керівним органом заходу або призначає технічний персонал на спортивний захід.

Міжнародний стандарт (International Standard): Стандарт, затверджений ВАДА на підтримку Кодексу. Відповідність міжнародному стандарту (на відміну від іншого альтернативного стандарту, практики або процедури) повинна слугувати достатньою підставою для встановлення того факту, що процедури, вказані в міжнародному стандарті, проведені належним чином. Міжнародні стандарти мають включати будь-які технічні документи, видані відповідно до міжнародного стандарту.

Звіт про мінімальний рівень забороненої речовини: Орієнтовна концентрація забороненої речовини або її метаболіту (ів), або маркера (ів) у зразку, нижче якого лабораторії, акредитовані ВАДА, не повинні повідомляти про цей зразок як несприятливий аналітичний висновок.

Наслідки порушення антидопінгових правил, «Наслідки» (Consequences of Anti-Doping Rules Violations, Consequences): Порушення спортсменом або іншою особою антидопінгового правила може спричинити один або більше з наступних наслідків: а) дискваліфікація – означає анулювання досягнутих спортсменом результатів у конкретному виді змагання або всього змагання з усіма дотичними наслідками, як позбавлення усіх медалей, очок і призів; б) відсторонення – означає заборону спортсмену або іншій особі через порушення антидопінгового правила брати участь у будь-яких змаганнях або іншій діяльності, припинення фінансування на визначений час, як це передбачено статтею 10.14; в) тимчасове відсторонення – спортсмен або інша особа тимчасово відстороняється від участі в будь-яких змаганнях або діяльності до винесення остаточного рішення на слуханнях, що проводяться відповідно до статті 8; г) фінансові наслідки – фінансова санкція, яка накладається за порушення антидопінгового правила або для відшкодування витрат, пов'язаних з порушенням антидопінгового правила; ґ) публічне оприлюднення – поширення або оприлюднення інформації для широкої громадськості або осіб, крім тих осіб, які мають право бути повідомленими заздалегідь відповідно до статті 14. До команд у командних видах спорту також можуть застосовуватися наслідки, як це передбачено статтею 11.

Національна антидопінгова організація (National AntiDoping Organization): Організація, визначена кожною країною, яка має повноваження і відповідає за ухвалення та впровадження антидопінгових правил, здійснення забору проб, обробку результатів тестування, проведення слухань на національному рівні. Якщо це призначення не було зроблено компетентними органами державної влади, такою структурою мають бути Національний олімпійський комітет або уповноважена ним організація.

Національний олімпійський комітет (National Olympic Committee): Організація, визнана Міжнародним олімпійським комітетом. Визначення «Національний олімпійський комітет» стосується також національних спортивних конфедерацій у тих країнах, де функції Національного олімпійського комітету по боротьбі з допінгом у спорті беруть на себе Національні спортивні конфедерації.

Національний спортивний захід (National Event): Спортивний захід або змагання, у якому беруть участь спортсмени міжнародного або національного рівня, що не є міжнародною спортивною подією.

Незначна вина або необережність (No Significant Fault or Negligence): Доведення спортсменом або іншою особою фактів, що його або її вина або необережність при розгляді в цілому обставин справи, а також зважаючи на критерії «відсутності вини або необережності», є незначною по відношенню до порушення антидопінгового правила. Якщо спортсмен не є особою під захистом або спортсменом-аматором, то у випадках порушення статті 2.1, спортсмен також зобов'язаний довести, як заборонена речовина потрапила до організму спортсмена.

Неповнолітній (Minor): Фізична особа, яка не досягла 18 років.

Несприятливий результат аналізу (Adverse Analytical Finding): Повідомлення з лабораторії, акредитованої ВАДА, або іншої лабораторії, санкціонованої ВАДА, що відповідно до Міжнародного стандарту для лабораторій і відповідних технічних документів у пробі виявлено наявність забороненої речовини або її метаболітів, або маркерів (включно з підвищеною кількістю ендогенних речовин), або отримано докази використання забороненого методу.

Несприятливий результат по паспорту (Adverse Passport Finding): Висновок, визначений як несприятливий результат по паспорту, як це передбачено відповідним міжнародним стандартом.

Об'єктивна відповідальність (Strict Liability): Правило, яке передбачає, що відповідно до статті 2.1 та 2.2 антидопінговій організації немає необхідності доводити факт наміру, вини, необережності або усвідомленого використання спортсменом забороненої речовини або забороненого методу з метою встановлення порушення антидопінгового правила.

Об'єкти спортивного заходу (Event Venues): Об'єкти, визначені такими керівною організацією спортивного заходу.

Обтяжуючі обставини (Aggravating Circumstances): Обставини, пов'язані зі Спортсменом або іншою Особою, або їх дії, які можуть виправдати накладення періоду відсторонення, що перевищує стандартну санкцію. Такі обставини та дії включають, але не обмежуються такими, коли: Спортсмен або інша Особа використовувала чи володіла кількома Забороненими Речовинами або Забороненими Методами, неодноразово Використовувала або Володіла Забороненою Речовиною або Забороненим Методом, або вчинила безліч інших порушень антидопінгових правил; звичайна особа, ймовірно, насолоджувалася б ефектом підвищення спортивних досягнень завдяки порушенням антидопінгових правил, за межами застосовного періоду відсторонення; Спортсмен або Особа, яка своєю поведінкою обманює чи перешкоджає, щоб уникнути виявлення порушення антидопінгового правила або винесення рішення щодо нього; Спортсмен або інша Особа займається фальсифікацією під час обробки результатів чи під час процесу слухання. Щоб уникнути сумнівів, приклади обставин та поведінки, описані тут, не є виключними, а інші подібні обставини чи поведінка також можуть виправдовувати накладення більш тривалого періоду відсторонення.

Операційна незалежність (Operational Independence): Це означає, що (1) члени правління, співробітники комісії, члени комісії, консультанти та посадові особи Антидопінгової організації, відповідальні за управління результатами діяльності та її філій (наприклад, федерація членів чи конфедерація), а також будь-яка особа, яка бере участь під час розслідування і попереднього вирішення цього питання, не може призначати членів та/або суддів (доти, поки такий службовець бере участь у процесі обговорення та/ або розробки будь-якого рішення) колегій заслуховувань

цієї Антидопінгової організації з відповідальністю за управління результатами та (2) заслуговувати комісії повинні мати можливість вести процес слухань і прийняття рішень без втручання Антидопінгової організації чи будь-якої третьої сторони. Мета полягає у забезпеченні того, щоб члени колегії заслуговування або особи, які іншим чином залучені до рішення судової колегії, не були залучені до розслідування справи чи прийняття рішень у справі.

Організатор великого спортивного заходу (Major Event Organizations): Континентальні асоціації Національних олімпійських комітетів та інші міжнародні організації, що об'єднують кілька видів спорту і виступають як керівні органи для континентального, регіонального та іншого міжнародного спортивного заходу.

Організаційна незалежність: Колегії заслуговування щодо апеляції повинні бути повністю незалежними від антидопінгової організації, відповідальної за управління результатами. Тому вони в жодному разі не повинні управлятися і підпорядковуватися Антидопінговій організації, відповідальній за управління результатами.

Освіта (Education): Процес навчання прививати цінності та розвивати поведінку, що сприяє і захищає дух спорту, а також запобігає навмисному й ненавмисному допінгу.

Особа (Person): Фізична особа або організація, чи інша юридична особа.

Особлива речовина (Specified Substance): Див. статтю 4.2.2.

Особливий метод (Specified Method): Див. Статтю 4.2.2.

Період проведення змагань (Event Period): Час між початком і закінченням спортивного заходу, як встановлено керівним органом такого заходу.

Підробка (Tampering): Навмисна поведінка, яка підриває процес допінг-контролю, але інакше не включатиметься у визначення Заборонених Методів. Підробка повинна включати, без обмежень, пропонування або прийняття хабара за вчинення або невиконання діяння, запобігання збору проби, зачіпання або унеможливлення аналізу зразка, фальсифікацію документів, поданих до антидопінгової організації, комітету ДТВ або колегії заслуговувань, що надає неправдиві показання свідків, вчиняє будь-яке інше шахрайське діяння проти Антидопінгової Організації чи органу слухання, щоб впливати на Обробку Результатів чи застосування наслідків, та будь-яке інше подібне навмисне Втручання чи спроба Втручання в будь-який аспект допінг- контролю.

Коментар: Наприклад, ця стаття забороняє змінювати ідентифікаційні номери на бланку допінг-контролю під час тестування, розбивати пляшку В під час аналізу проби В, змінювати зразок шляхом додавання сторонньої речовини, залякувати або намагатися залякати потенційного свідка, який надав показання чи інформацію в процесі допінг- контролю. Підробка включає неправомірну поведінку, яка виникає під час управління результатами та слухання. Дивіться статтю 10.9.3.3. Однак дії, вжиті як частина законного захисту особи від обвинувачення у порушенні антидопінгових правил, не вважаються фальсифікацією. Ображаюча поведінка щодо посадової особи допінг-контролю чи іншої особи, яка бере участь у допінг-контролі, яка іншим чином не є підробкою, повинна розглядатися в дисциплінарних правилах спортивних організацій.

Позазмагальний (Out-of-Competition): Будь-який період, який не є змагальним періодом.

Попереднє слухання (Provisional Hearing): Термінове скорочене слухання для цілей статті 7.4.3, яке проводиться перед слуханням за статтею 8, забезпечує спортсмену можливість отримати повідомлення і бути заслуханим у письмовій або усній формі.

Коментар. Попереднє слухання – це тільки перший (попередній) етап, який може не передбачати повного розгляду обставин справи. Після попереднього слухання у спортсмена залишається право на повне слухання по суті справи. «Пришвидчене слухання», у тому контексті, в якому воно вказане в статті 7.4.3, навпаки, передбачає повне слухання по суті справи, що проводиться за прискореною процедурою.

Поріг Звітування (Decision Limit): значення результату для порогової речовини у Пробі, вище якого слід повідомити про несприятливий результат аналізу, як визначено Міжнародним стандартом для лабораторій.

Призначення (Administration): Надання, постачання, контроль, сприяння, інший вид участі у використанні або спробі використання іншою особою забороненої речовини або забороненого методу. Проте дане визначення не поширюється на добросовісні дії медичного персоналу по використанню забороненої речовини або забороненого методу з реальною виправданою терапевтичною метою або з іншим прийнятним поясненням і не поширюється на дії по застосуванню забо-

ронених речовин, які не заборонені у позазмагальний період, якщо тільки обставини в цілому не вказують на те, що заборонені речовини не призначалися для використання з реальною виправданою терапевтичною метою або були спрямовані на покращення спортивних результатів.

Проба, або Зразок (Sample or Specimen): Будь-який біологічний матеріал, відібраний для цілей допінг-контролю.

Коментар. Інколи заявляється, що забір проб крові суперечить догматам деяких релігійних або культурних груп. Встановлено, що для таких заяв немає жодних підстав.

Програма незалежних спостерігачів (Independent Observer Program): Група спостерігачів і/або слухачів під наглядом ВАДА, яка спостерігає і надає рекомендації стосовно процесу допінг-контролю до або під час визначених спортивних заходів, а також звітує про свої спостереження як частина програми моніторингу відповідності ВАДА.

Публічне оприлюднення, або публічний звіт (Publicly Disclose or Publicly Report): Див. Наслідки порушень антидопінгових правил.

Регіональна антидопінгова організація (Regional AntiDoping Organization): Регіональна організація, уповноважена країнами-учасниками координувати і реалізовувати делеговані їй сфери національних антидопінгових програм, що може включати адаптацію та імплементацію антидопінгових правил, планування і збір проб, обробку результатів, розгляд запитів на ТВ, проведення слухань, проведення освітніх програм на регіональному рівні.

Рєєстраційний пул тестувань (Registered Testing Pool): Список найпріоритетніших спортсменів, що складається окремо на міжнародному рівні міжнародними федераціями та на національному рівні Національними антидопінговими організаціями, які підлягають цілеспрямованому змагальному і позазмагальному тестуванню, що є частиною плану збору проб такої міжнародної федерації або Національної антидопінгової організації. Такі спортсмени у зв'язку із цим повинні надавати інформацію про своє місцезнаходження відповідно до статті 5.6 і Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

Речовина зловживання (Substance of Abuse): Див. Статтю 4.2.3.

Розповсюдження (Trafficking): Продаж, передача, транспортування, пересилання, доставка або роздача (або володіння для однієї із цих цілей) заборонених речовин або забороненого методу (безпосередньо, або через електронні чи інші засоби) спортсменом, допоміжним персоналом спортсмена чи будь-якою іншою особою, яка перебуває під юрисдикцією антидопінгової організації, будь-якій третій стороні. Однак це визначення не поширюється на добросовісні дії медичного персоналу по використанню забороненої речовини з реальною виправданою терапевтичною метою або іншим прийнятним поясненням, та не повинно включати дії із забороненими речовинами, які не заборонені під час позазмагального тестування, якщо тільки обставини в цілому не вказують на те, що заборонені речовини не призначались для використання з реальною виправданою терапевтичною метою або були направлені на покращення спортивних результатів.

CAC (Court of Arbitration for Sport): Спортивний арбітражний суд.

Спортивний захід (Event): Серія окремих змагань, що проводяться разом однією керівною організацією (наприклад, Олімпійські ігри, чемпіонати світу Міжнародної федерації або Панамериканські ігри).

Спортсмен (Athlete): Будь-яка особа, яка займається спортом на міжнародному (як це встановлено кожною міжнародною федерацією) або національному рівні (як це встановлено кожною Національною антидопінговою організацією). Антидопінгова організація має право на власний розсуд застосовувати антидопінгові правила до спортсмена, який не є спортсменом ані міжнародного, ані національного рівня, поширюючи визначення «спортсмен» і на них. Стосовно спортсменів, які не є спортсменами ані міжнародного, ані національного рівня, антидопінгова організація може діяти наступним чином: скоротити тестування або не проводити тестування взагалі, аналізувати проби не на весь перелік заборонених речовин; вимагати надання меншої кількості інформації про місцезнаходження або взагалі не вимагати її надання; не вимагати завчасного подання запитів на ДТВ. Проте, якщо спортсмен, який перебуває під юрисдикцією антидопінгової організації і виступає на рівні нижче міжнародного і національного, вчиняє порушення антидопінгового правила, передбачене статтями 2.1, 2.3 або 2.5, до нього застосовуються наслідки, передбачені Кодексом. Для цілей статті 2.8 і статті 2.9, а також для проведення інформаційних і освітніх про-

грам спортсменом визнається будь-яка особа, яка займається спортом під юрисдикцією будь-якої сторони-підписанта, уряду або іншої спортивної організації, що прийняла Кодекс.

Коментар: Особи, які беруть участь у спорті, можуть потрапити в одну з п'яти категорій: 1) Спортсмен міжнародного рівня; 2) Спортсмен національного рівня; 3) Особи, які не є спортсменами міжнародного або національного рівня, але над якими Міжнародна федерація або Національна антидопінгова організація вирішили здійснювати владні повноваження; 4) Спортсмен-аматор; та 5) Особи, щодо яких жодна Міжнародна федерація або Національна антидопінгова організація не має або вирішила не здійснювати свої повноваження. Усі спортсмени міжнародного або національного рівня підпадають під дію антидопінгових норм Кодексу, причому точні визначення міжнародного та національного рівня спорту повинні бути викладені в антидопінгових правилах Міжнародних федерацій та Національних антидопінгових організацій.

Спортсмен міжнародного рівня (International-Level Athlete): Спортсмени, які змагаються на міжнародному рівні, як це визначено кожною міжнародною федерацією, відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

Спортсмен національного рівня (National-Level Athlete): Спортсмени, які змагаються у виді спорту на національному рівні, як це визначено кожною Національною антидопінговою організацією, відповідно до Міжнародного стандарту з тестування і розслідувань.

Спортсмен, який займається фітнесом (Recreational Athlete): фізична особа, яку так визначає відповідна Національна антидопінгова організація; за умови, що термін не включає будь-яку особу, яка протягом п'яти років до вчинення будь-якого порушення антидопінгових правил була спортсменом міжнародного рівня (як визначено кожною Міжнародною федерацією відповідно до Міжнародного стандарту з тестування та розслідувань) або спортсмен національного рівня (як визначено кожною Національною антидопінговою організацією, що відповідає Міжнародному стандарту з тестування та розслідувань) представляв будь-яку країну на міжнародному заході у відкритій категорії або був включений у будь-яку зареєстровану тестову групу або групу щодо інформації про місцезнаходження, яку підтримує будь-яка Міжнародна федерація або Національна антидопінгова організація.

Коментар до спортсмена-аматора: Термін «відкрита категорія» означає виключення змагань, обмежених категоріями молодших чи вікових груп.

Спроба (Attempt): Свідома поведінка, яка є складовою дій, результатом яких буде порушення антидопінгового правила. Умовою того, що порушення антидопінгових правил не буде вважатися таким тільки на підставі спроби порушення, буде відмова особи від участі в спробі до того, як про неї стане відомо третій стороні, яка не втягнена в спробу.

Сторони-підписанти (Signatories): Організації, що підписали Кодекс і погодилися виконувати його, як це визначено у статті 23.

Терапевтичне використання (TUE): Дозвіл на терапевтичне використання (ДТВ); дозвіл, передбачений статтею 4.4.

Тестування (Testing): Частина процесу допінг-контролю, включаючи складання плану збору проб, збір проб, поводження з ними, а також доставку проб до лабораторії.

Тимчасове відсторонення (Provisional Suspension): Див. Наслідки порушення антидопінгових правил.

Угода без зобов'язуючої дії (Without prejudice agreement): для цілей статей 10.7.1.1 та 10.8.2 – письмова угода між Антидопінговою Організацією та Спортсменом або іншою Особою, яка дозволяє Спортсмену чи іншій Особі надавати інформацію щодо Антидопінгової Організації з установкою визначеного та обмеженого часу з розумінням того, що якщо угода про суттєве сприяння або угода про вирішення справи не буде доопрацьована, інформація, надана Спортсменом або іншою Особою в цьому конкретному випадку, не може використовуватись Антидопінговою Організацією проти Спортсмена чи іншої Особи в будь-якому процесі Обробки Результатів відповідно до Кодексу, та інформація, надана Антидопінговою Організацією в цьому конкретному випадку, не може використовуватись Спортсменом або іншою Особою проти Антидопінгової Організації в будь-яких процедурах Обробки Результатів відповідно до Кодексу. Така угода не перешкоджає Антидопінговій Організації, Спортсмену або іншій Особі використовувати будь-яку інформацію або докази, зібрані з будь-якого іншого джерела, ніж під час конкретного обмеження у часі, описаного в угоді.

Уповноважена Третя Сторона (Delegated Third Party): будь-яка особа, якій Антидопінгова Організація делегує будь-який аспект допінг-контролю або програм антидопінгової Освіти, включаючи, але не обмежуючись ними, треті особи або інші Антидопінгові Організації, які проводять відбір Проб або надають інші послуги допінг контролю або антидопінгові Освітні програми для Антидопінгової Організації або осіб, які діють в якості незалежних підрядників, які надають послуги з допінг-контролю для Антидопінгової Організації (наприклад, офіцери допінг-контролю, які не є найманими працівниками, або шаперони). Це визначення не включає САС.

Учасник (Participant): будь-який спортсмен або особа з допоміжного персоналу спортсмена.

Фінансові санкції (Financial Consequences): Див. Наслідки порушення антидопінгових правил.

Цільове тестування (Target Testing): Відбір визначених спортсменів для тестування, заснований на критеріях, встановлених у Міжнародному стандарті з тестування і розслідувань.

Коментар. Вказані терміни повинні включати в себе множинну та присвійну форму, а також ці ж терміни, що вживаються як інші частини мови.

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ ДО СТАТТІ 24.1

Обтяжуючі фактори (Aggravating Factors): цей термін охоплює навмисну спробу обійти або протидіяти Кодексу, Міжнародним стандартам та/або корупцію антидопінгової системи, спробу приховати невідповідність чи будь-яку іншу недобросовісну діяльність з боку відповідної Сторони-підписанта; наполеглива відмова чи неспроможність Сторони-підписанта докладати будь-яких розумних зусиль для виправлення невідповідностей, про які повідомляє ВАДА; повторне порушення та будь-який інший фактор, що посилює невідповідність Сторони-підписанта.

Затверджена Третя Сторона (Approved Third Party): одна чи кілька Антидопінгових організацій та/або Уповноважених третіх сторін, обраних або затверджених ВАДА, після консультацій зі Стороною-підписантом, що не відповідає Кодексу, для нагляду або перейняття всіх або частини антидопінгових дій цієї Сторони-підписанта. У крайньому випадку, якщо немає іншого відповідного органу, ВАДА може виконувати цю функцію сама.

Критична (Critical): вимога, яка вважається Критичною для боротьби з допінгом у спорті. Дивіться подальший Додаток А до Міжнародного стандарту відповідності Кодексу Сторонами-підписантами.

Штраф (Fine): виплата Стороною-підписантом суми, яка відображає серйозність невідповідності/обтяжуючих факторів, його тривалість та необхідність стримування подібних дій у майбутньому. У випадку, що не стосується невідповідності будь-яким критичним вимогам, розмір штрафу не повинен перевищувати нижче від (а) 10% від загальних щорічних бюджетних витрат Сторони-підписанта; та (б) 100 000 доларів США. Штраф буде застосований ВАДА для фінансування подальших заходів з моніторингу відповідно до Кодексу та/ або антидопінгової Освіти та/або антидопінгових досліджень.

Загальна (General): вимога, яка вважається важливою для боротьби з допінгом у спорті, але не належить до категорії критичного або високого пріоритету. Дивіться далі Додаток А до Міжнародного стандарту відповідно до Кодексу Сторонами-підписантами.

Високий пріоритет (High Priority): вимога, яка вважається високопріоритетною, але не є критичною у боротьбі з допінгом у спорті. Дивіться далі Додаток А до Міжнародного стандарту відповідності Кодексу Сторонами-підписантами.

Невідповідність (Non-Conformity): якщо Сторона-підписант не дотримується Кодексу та/або одного або декількох Міжнародних стандартів та/або будь-яких вимог, що пред'являються Виконавчим Комітетом ВАДА, але можливості, передбачені Міжнародним стандартом відповідності Кодексу сторонами-підписантами для виправлення невідповідності/невідповідностей ще не закінчилась по часу, а тому ВАДА ще офіційно не заявляє, що Сторона-підписант є невідповідною Кодексу.

Поновлення (Reinstatement): коли Сторона-підписант, яка раніше була визнана невідповідною Кодексу та/або Міжнародним стандартам, вважається такою, що виправила ту невідповідність і виконала усі інші умови, встановлені відповідно до статті 11 Міжнародного стандарту відповідності Кодексу Сторонами-підписантами для поновлення її імені у переліку Сторін-підписантів, що відповідають Кодексу (і поновлення повинне тлумачитися відповідно).

Представники (Representatives): офіційні особи, директори, офіцери, виборні члени, співробітники та члени комітету Сторони-підписанта або іншого органу, про який ідеться, а також (у випадку Національної антидопінгової організації чи Національного Олімпійського Комітету, що діє як Національна антидопінгова організація), представники уряду країни цієї Національної антидопінгової організації або Національного Олімпійського Комітету.

Спеціальний моніторинг (Special Monitoring): коли в якості частини наслідків, застосованих до Сторони-підписанта, що не відповідає Кодексу, ВАДА застосовує систему спеціального та постійного моніторингу щодо деяких або всіх антидопінгових дій Сторони-підписанта, щоб гарантувати, що Сторона-підписант виконує ці дії у відповідний спосіб.

Контроль (Supervision): Коли в якості частини наслідків, застосованих до Сторони-підписанта, що не відповідає Кодексу, затверджена Третя Сторона здійснює нагляд і контролює антидопінгові дії Сторони-підписанта за вказівкою ВАДА за кошти Сторони-підписанта (і нагляд повинен тлумачитися відповідно). Якщо Сторона-підписант була визнана невідповідною і ще не допрацювала угоду про нагляд із затвердженою Третьою Стороною, ця Сторона-підписант не повинна самостійно здійснювати будь-яку антидопінгову діяльність у сферах, за якими повинна наглядати та контролювати затверджена Третя Сторона, без прямої письмової згоди ВАДА.

Взяття під управління (Takeover): Коли в якості частини наслідків, застосованих до Сторони-підписанта, що не відповідає Кодексу, затверджена Третя Сторона переймає всі або частину антидопінгових дій Сторони-підписанта за вказівкою ВАДА за кошти Сторони-підписанта. Якщо Сторона-підписант була визнана невідповідною і ще не допрацювала угоду про передачу із затвердженою Третьою Стороною, ця Сторона-підписант не повинна самостійно здійснювати будь-яку антидопінгову діяльність у сферах, за якими повинна наглядати та контролювати затверджена Третя Сторона, без прямої письмової згоди ВАДА.

ЧАСТИНА III

Прикінцеві положення

1. Ці Правила набирають чинності з 01.01.2021.
2. Виконком НОК України здійснює впровадження цих Правил, тлумачення його норм та моніторинг за його реалізацією.
3. Всі визначення та терміни, які застосовуються у цих Правилах застосовуються в розумінні визначеному законодавством України, Кодексом, Олімпійською хартією, Статутом НОК України, Етичним кодексом олімпійського руху України та Додатком 1 до Частини II цих Правил.
4. Суб'єкти олімпійського руху визнають правила в порядку визначеному їх Статутами, та надсилають прийняті рішення на адресу Виконкому НОК України.